

Andra Samuelsboken

Andra Samuelsboken, en direkt fortsättning på Första Samuelsboken, skildrar Davids tid som kung över Israel ca 1010-970 f Kr. Efter Sauls död (kap 1) och ett tvåårigt krig mot hans son Ish-Boshet (2-4) gör David Jerusalem till sin huvudstad (5-6). Han får löftet om Messias (7) och befäster riket med stora segrar (8-10). Men efter hans synd med Bat-Seba (11-12) drabbas riket av uppror (13-20), svält (21) och Guds dom (24). Enligt judisk tradition skrevs Andra Samuelsboken av Davids två hovprofeter Natan och Gad (1 Krön 29:29).

Budskapet om Sauls död

¹ Efter Sauls död, när David hade kommit tillbaka efter segern över Amalek, var han två dagar i Siklag.

² Och se, på tredje dagen kom en man från Sauls här, med kläderna sönderrivna och med jord på huvudet. När han kom in till David, föll han ner till marken och bugade sig.

³ David frågade honom: "Varifrån kommer du?" Han svarade: "Jag har flytt från Israels här."

⁴ David sade till honom: "Hur har det gått? Berätta för mig." Han sade: "Folket har flytt från striden och många har fallit och dött. Saul och hans son Jonatan är också döda."

1:1 1 Sam 30:17f, 26. **1:1** Siklag Davids läger nära Beer-Sheba (1 Sam 30), nästan 15 mil söder om Sauls här. **1:2** Jos 7:6, 1 Sam 4:12.

⁵ David frågade den unge mannen som berättade det för honom: "Hur vet du att Saul och hans son Jonatan är döda?"

⁶ Den unge mannen som berättade det för honom svarade: "Jag råkade vara där på berget Gilboa, och där stödde sig Saul mot sitt spjut medan vagnar och ryttare ansatte honom.

⁷ När han vände sig om och fick se mig ropade han på mig, och jag svarade: Här är jag.

⁸ Han frågade mig vem jag var, och jag svarade honom att jag var amalekit.

⁹ Då sade han till mig: Ställ dig över mig och ge mig dödsstöten. Dödsångesten griper mig, för livet är fortfarande kvar i mig.

¹⁰ Då gick jag fram till honom och dödade honom, för jag visste att han inte skulle överleva sitt fall. Och jag tog kronan som satt på hans huvud och ett armband som han hade på armen och tog med dem hit till min herre."

¹¹ Då grep David tag i sina kläder och rev sönder dem. Detsamma gjorde alla som var hos honom.

¹² De höll dödsklagan och grät och fastade ända till kvällen för Saul och hans son Jonatan, och för HERRENS folk och för Israels hus, därför att de hade fallit för svärd.

¹³ David frågade den unge mannen som hade berättat det för honom: "Varifrån är du?" Han

1:6 1 Sam 31:1f. **1:8** amalekit Israels arvfijender, en sydlig nomadstam som Saul hade bekämpat (se 1 Sam 15). De hade nyligen rövat bort Davids familj (1 Sam 30:1f). **1:9** dödsångest Annan översättning: "yrsel", "mörker" (så Septuaginta). **1:11** kläder ... rev sönder Uttryck för sorg (jfr 1 Mos 37:29, 34, Job 1:20).

svarade: ”Jag är son till en amalekit som lever här som främling.”

14 David sade till honom: ”Hur vågade du räcka ut din hand och förgöra HERRENS smorde?”

15 Och David kallade på en av de unga männen och sade till honom: ”Kom hit och hugg ner honom!” Och han stack ner honom så att han dog.

16 David sade till honom: ”Ditt blod ska komma över ditt eget huvud, för din egen mun vittnade mot dig när du sade: Jag har dödat HERRENS smorde.”

Sorgesång över Saul och Jonatan

17 David sjöng denna sorgesång över Saul och hans son Jonatan,

18 och han bestämde att man skulle lära Juda barn ”Bågsången”, som finns nertecknad i ”Den redliges bok”:

19 ”Ditt majestät, Israel,
ligger slaget på dina höjder.

Hur har inte hjältarna fallit!

20 Förkunna det inte i Gat,
ropa inte ut det
på Ashkelons gator,
så att inte filisteernas döttrar
gläder sig,

de oomsburnas döttrar fröjdar sig.

21 Ni Gilboas berg,

1:14 1 Sam 24:7, 26:11, Ps 105:15. **1:14** HERRENS smorde Guds utvalde, helgade kung, en förebild till Messias (Apg 10:38). **1:16**

blod ... över ditt eget huvud Dvs ansvarig för sin egen död. **1:18** Jos 10:13. **1:19** Ditt majestät Annan översättning: ”Hjorten”.

1:20 Mika 1:10.

på er må det varken falla
dagg eller regn
och inte finnas fält för offergåvor,
för hjältarnas sköld
ligger nersölad där,
Sauls sköld blir aldrig mer
smord med olja.

22 Från slagnas blod,
från hjältars hull
vek inte Jonatans båge,
vände inte Sauls svärd
hungrigt tillbaka.

23 Saul och Jonatan,
älskade och ljuvliga i livet
och inte åtskilda i döden.
De var snabbare än örnar,
starkare än lejon.

24 Ni Israels döttrar, gråt över Saul,
som klädde er
i scharlakan och prakt
och prydde era kläder
med smycken av guld.

25 Hur har inte hjältarna
fallit mitt i striden!
Jonatan ligger slagen
på dina höjder.

26 Jag sörjer dig,
Jonatan, min broder.

1:21 smord med olja Vård av sköldens läderöverdrag, samtidigt en anspelning på Sauls ställning som "Herrens smorde". **1:22**
1 Sam 14:6f, 47f. **1:26** 1 Sam 18:3, 19:1.

Du var mycket ljuvlig för mig,
din kärlek till mig var underbar,
mer än kvinnors kärlek.
27 Hur har inte hjältarna fallit
och krigets vapen förstörts!”

2

David kung över Juda

1 Därefter frågade David HERREN: ”Ska jag gå upp till någon av städerna i Juda?” HERREN svarade honom: ”Gå.” David frågade: ”Vart ska jag gå?” Han svarade: ”Till Hebron.”

2 David drog då dit upp med sina båda hustrur, Ahinoam från Jisreel och Abigail, änkan efter karmeliten Nabal.

3 David tog också med sina män dit upp, var och en med sin familj, och de bosatte sig i Hebrons städer.

4 Och Juda män kom dit och smorde David till kung över Juda hus.

När man berättade för David att det var männen från Jabesh i Gilead som hade begravt Saul,

5 skickade han sändebud till männen i Jabesh i Gilead och lät säga till dem: ”HERREN välsigne er som har visat er herre Saul den godheten att begrava honom!

6 Må nu HERREN visa nåd och trofasthet mot er. Jag vill också göra gott mot er som har gjort detta.

2:1 1 Sam 23:2f, 30:7f. **2:1** Hebron Patriarkernas boplatz och gravplats (1 Mos 23:2f, 35:27), senare en präststad (Jos 21:13). **2:2** 1 Sam 25:40f, 27:3. **2:3** Jos 21:11. **2:4** 1 Sam 31:13.

⁷ Var nu starka och tappra män, för er herre Saul är död och Juda hus har nu smort mig till kung över dem.”

Ish-Boshet kung över Israel

⁸ Men Abner, Ners son, Sauls överbefälhavare, tog Sauls son Ish-Boshet och förde honom till Mahanajim

⁹ och gjorde honom till kung över Gilead, ashureerna, Jisreel, Efraim, Benjamin och hela Israel.

¹⁰ Sauls son Ish-Boshet var fyrtio år när han blev kung över Israel, och han regerade i två år. Bara Juda hus höll sig till David.

¹¹ Tiden då David var kung i Hebron över Juda hus utgjorde sju år och sex månader.

Krig mellan Israel och Juda

¹² Abner, Ners son, drog ut med Sauls son Ish-Boshets folk, från Mahanajim till Gibeon.

¹³ Joab, Serujas son, och Davids folk tågade också ut. De möttes vid Gibeons damm och intog ställning på var sin sida om dammen.

¹⁴ Abner sade till Joab: ”Låt de unga männen komma fram och tävla i en kämpalek inför oss.” Joab svarade: ”De får komma.”

2:8 1 Sam 14:50. **2:8** Abner Betyder ”ljuset är far” (1 Sam 14:50), Sauls kusin och närmaste man (1 Sam 17:55, 26:5f). **2:8** Ish-Boshet Betyder ”skammens man”, troligen en omskrivning för Ish-Baal (1 Krön 8:33). **2:8** Mahanajim Ort öster om Jordan nära bifloden Jabbok (1 Mos 32:2). **2:11** 2 Sam 5:5. **2:13** 1 Krön 2:16. **2:13** Gibeons damm Betydande stad ca 1 mil nordväst om Jerusalem (Jos 9-10). Dammen, som är utgrävd, var 12 m bred och 10 m djup.

15 Då kom de fram och ställde upp och blev räknade, tolv för Benjamin och Sauls son Ish-Boshet och tolv av Davids tjänare.

16 De grep varandra i huvudet och stack svärdet i sidan på varandra, och alla stupade. Därför kallas platsen Helkat-Hassurim. Den ligger vid Gibeon.

17 Sedan började en mycket hård strid den dagen, och Abner och Israels män blev slagna av Davids folk.

18 Tre av Serujas söner var där: Joab, Abishaj och Asael. Asael var snabbfotad som en gasell på fältet.

19 Han förföljde Abner utan att vika undan vare sig åt höger eller vänster.

20 Då vände Abner sig om och sade: "Är det du, Asael?" Han svarade: "Ja."

21 Då sade Abner till honom: "Vik av åt höger eller vänster, angrip någon av de yngre och ta hans rustning." Men Asael ville inte låta honom vara.

22 Då sade Abner än en gång till Asael: "Låt mig vara! Varför ska jag slå ner dig? Hur ska jag sedan kunna se din bror Joab i ansiktet?"

23 Men han vägrade låta honom vara, så Abner stötte honom med bakänden av sitt spjut i buken, och spjutet gick ut genom ryggen. Han föll ner

2:16 grep varandra i huvudet och stack svärdet i sidan En sådan kampscen finns avbildad på en dåtida relief från syriska Tell-Halaf (900-tal f Kr). **2:16** Helkat-Hassurim Betyder "de skarpa eggarnas fält". **2:18** Seruja Davids storasyster (1 Krön 2:16). De tre kämparna är alltså Davids systersöner. **2:18** Joab, Abishaj och Asael Betyder "Herren är far", "Ishai är min far" och "Gud har gjort". **2:23** 2 Sam 3:27, 30, 20:12. **2:23** bakänden av sitt spjut Troligen förstärkt med en avsmalnande metallhätta.

och dog där på stället. Och var och en som kom till platsen där Asael hade fallit och dött stannade upp.

²⁴ Men Joab och Abishaj förföljde Abner. När solen gick ner och de kom till Ammahöjden, som ligger mitt emot Gia på vägen mot Gibeons öken,

²⁵ samlades Benjamins barn bakom Abner till en enda skara och gick i ställning på toppen av en och samma höjd.

²⁶ Abner ropade till Joab: ”Ska svärdet få fortsätta frossa? Förstår du inte att det får ett bittert slut? Hur länge ska det dröja innan du befäller ditt folk att sluta förfölja sina bröder?”

²⁷ Joab svarade: ”Så sant Gud lever: Hade du inte sagt något, skulle folket ha fortsatt förfölja sina bröder till morgonen.”

²⁸ Sedan blåste Joab i basunen, och allt folket gjorde halt. De förföljde inte Israel längre och fortsatte inte att strida.

²⁹ Abner och hans män tågade genom Hedmarken hela den natten. De gick över Jordan och fortsatte hela förmiddagen och kom så till Mahanajim.

³⁰ När Joab slutade förfölja Abner och samlade folket saknades nitton av Davids män förutom Asael.

³¹ Men Davids män hade dödat trehundra sextio man av Benjamins och Abners folk.

³² De tog med sig Asael och begravde honom i hans fars grav i Betlehem. Därefter marscherade

2:29 förmiddagen Hebr. *bitrón* kan också vara ett platsnamn (i så fall troligen en floddal).

Joab och hans män hela natten och kom i gryningen till Hebron.

3

Davids söner

¹ Kriget mellan Sauls hus och Davids hus blev långvarigt. Under tiden blev David allt starkare, medan Sauls hus blev allt svagare.

² I Hebron föddes söner åt David. Hans förstfödde var Amnon, som han fick med Ahinoam från Jisreel.

³ Hans andre son var Kilab, som han fick med Abigail, änkan efter karmeliten Nabal. Den tredje var Absalom, son till Maaka som var dotter till Talmaj, kungen i Geshur.

⁴ Den fjärde var Adonia, Haggits son, och den femte Sefatja, Abitals son.

⁵ Den sjätte var Jitream, som David fick med sin hustru Eglä. Dessa föddes åt David i Hebron.

Abner går över till David

⁶ Medan kriget varade mellan Sauls hus och Davids hus stärkte Abner sin ställning i Sauls hus.

⁷ Men Saul hade haft en bihustru vid namn Rispa, dotter till Aja. Och Ish-Boshet sade till Abner: "Varför har du gått in till min fars bihustru?"

⁸ Abner blev djupt upprörd över Ish-Boshets ord och sade: "Är jag ett hundhuvud från Juda land? Här visar jag godhet mot din far Sauls hus, mot

3:1 1 Sam 13:14, 15:23, 28. **3:1** Davids hus Namnet på Israels kungahus är arkeologiskt belagt i en arameisk inskription på Tel Dan-stelen från 800-talet f Kr (jfr not till 2 Kung 8:15). **3:2**

1 Sam 25:43, 1 Krön 3:1f. **3:3** 1 Sam 25:42, 27:3. **3:7** 2 Sam 21:8.

hans bröder och hans vänner, och utlämnar dig inte i Davids hand, och så anklagar du mig i dag för en synd med den där kvinnan.

⁹ Må Gud straffa Abner både nu och i framtiden om jag inte gör så med David som HERREN med ed har lovat honom.

¹⁰ Jag ska ta kungadömet från Sauls hus och upprätta Davids tron över både Israel och Juda, från Dan till Beer-Sheba.”

¹¹ Då vågade han inte säga ett ord mer till Abner, så rädd var han för honom.

¹² Abner skickade sändebud till David och lät säga: ”Vem tillhör landet? Slut förbund med mig, så ska min hand hjälpa dig att få över hela Israel på din sida.”

¹³ David svarade: ”Bra! Jag vill sluta förbund med dig. Men en sak kräver jag av dig: Du får inte komma hit inför mig utan att föra med dig Sauls dotter Mikal när du kommer för att träda fram inför mig.”

¹⁴ Därefter skickade David sändebud till Sauls son Ish-Boshet och lät säga: ”Ge mig min hustru Mikal som jag vann till priset av hundra filisteers förhudar.”

¹⁵ Då sände Ish-Boshet bud och lät hämta henne från hennes man Paltiel, son till Laish.

¹⁶ Men hennes man gick med henne och följde

3:9 Dom 20:1, 1 Sam 3:20. **3:10** från Dan till Beer-Sheba Hela Israel från norr till söder (jfr ”från Smygehuk till Tre riksröset”).

3:13 Sauls dotter Mikal Hade älskat och räddat David (1 Sam 18:20f, 19:11f). Äktenskapet med kungadottern gav också legitimitet som kung. Dåtida lagar (t ex Hammurabis från 1700-talet f Kr) stödde en fördriven mans rätt att återfå en omgift hustru (1 Sam 25:44). **3:14** 1 Sam 18:25f. **3:15** 1 Sam 25:44.

henne gråtande ända till Bahurim. Där sade Abner till honom: "Vänd och gå hem igen." Då vände han tillbaka.

¹⁷ Abner hade talat med de äldste i Israel och sagt: "Ni har länge försökt få David till kung över er.

¹⁸ Låt det nu ske, för HERREN har sagt om David: Genom min tjänare Davids hand ska jag frälsa mitt folk Israel från filisteerna och från alla deras fiender."

¹⁹ Abner talade också med benjaminiterna. Sedan gick Abner till David i Hebron för att berätta allt som Israel och hela Benjamins hus hade godtagit.

²⁰ Abner kom till David i Hebron, åtföljd av tjugo man, och David ordnade en fest för Abner och hans män.

²¹ Abner sade till David: "Jag vill ge mig av och samla hela Israel till min herre kungen, så att de sluter förbund med dig och du kan regera över allt ditt hjärta önskar." Då lät David Abner gå, och han gav sig av i frid.

Abner dödas av Joab

²² Just då kom Davids folk och Joab tillbaka från ett plundringståg med stort byte. Abner var inte kvar hos David i Hebron längre, för David hade låtit honom gå och han hade gett sig av i frid.

²³ När Joab och hela hans här kom berättade man för honom att Abner, Ners son, hade kommit till kungen, som lät honom gå så att han gav sig av i frid.

²⁴ Då gick Joab in till kungen och sade: ”Vad har du gjort? Abner kommer till dig, och du låter honom bara gå härifrån!

²⁵ Du känner Abner, Ners son. Han kom för att bedra dig och få veta alla dina krigsplaner och ta reda på allt du gör.”

²⁶ Joab gick ut från David och sände bud efter Abner, och de fick honom att vända tillbaka vid Sirabrunnen. Men David visste inte om det.

²⁷ När Abner kom tillbaka till Hebron tog Joab honom avsides in i porten för att tala ostört med honom. Där stack han honom i magen så att han dog, som hämnd för sin bror Asaels blod.

²⁸ När David fick höra om det efteråt sade han: ”Jag och mitt kungadöme är för evigt oskyldiga inför HERREN till Abners, Ners sons, blod.

²⁹ Låt det komma över Joabs huvud och över hela hans fars hus. Låt det aldrig i Joabs hus saknas män som har flytning eller spetälska eller går på kryckor eller faller för svärd eller saknar bröd.”

³⁰ Så mördade Joab och hans bror Abishaj Abner, därför att han hade dödat deras bror Asael under striden vid Gibeon.

David sörjer Abner

³¹ David sade till Joab och allt folket som var med honom: ”Riv sönder era kläder och klä er i säcktyg och håll dödsklagan efter Abner.” Och kung David gick själv bakom båren.

³² De begravde Abner i Hebron. Kungen brast i gråt vid Abners grav, och allt folket grät.

3:26 Sirabrunnen Ca 3 km norr om Hebron. **3:27** 2 Sam 2:23, 20:10, 1 Kung 2:5. **3:29** 3 Mos 15:2f. 1 Kung 2:5f, 28f.

33 Och kungen sjöng en sorgesång över Abner:

”Måste Abner dö
en dåres död?

34 Dina händer var inte bundna,
dina fötter var inte slagna i bojor.
Du föll som man faller
för onda män.”

35 Sedan kom de alla för att få David att äta något medan det ännu var dag. Men David svor en ed och sade: ”Må Gud straffa mig både nu och i framtiden om jag smakar bröd eller något annat innan solen går ner!”

36 Hela folket hörde det och gillade det, liksom allt som kungen gjorde gillades av allt folket.

37 Hela folket och hela Israel insåg den dagen att kungen inte hade haft någon del i mordet på Abner, Ners son.

38 Kungen sade till sina tjänare: ”Förstår ni inte att en furste och en stor man har fallit i Israel i dag?

39 Men jag är svag i dag, trots att jag är smord till kung, och de där männen, Serujas söner, är hårdare än jag. Må HERREN straffa den som gör ont för hans ondska.”

4

Ish-Boshet mördas

¹ När Sauls son hörde att Abner var död i Hebron tappade han allt mod, och hela Israel var skräckslaget.

² Men Sauls son hade två män till befälhavare för sina plundringståg, den ene hette Baana och den andre Rekab. De var söner till Rimmon från Beerot och tillhörde Benjamins barn. Även Beerot räknas nämligen till Benjamin,

³ eftersom beerotiterna flydde till Gittajim och bodde sedan där som främlingar, vilket de gör än i dag.

⁴ Jonatan, Sauls son, hade en son som var förlamad i fötterna. Han var fem år när nyheten om Saul och Jonatan kom från Jisreel. Hans sköterska tog honom och flydde, men när hon skyndade sig i väg föll han och blev halt. Han hette Mefiboshet.

⁵ Beerotiten Rimmons söner Rekab och Baana kom nu till Ish-Boshets hus när dagen var som hetast och Ish-Boshet låg och vilade middag.

⁶ De tog sig in i huset som för att hämta vete och stack honom i magen, och sedan flydde Rekab och hans bror Baana.

⁷ De hade tagit sig in i huset medan Ish-Boshet låg på sin bädd i sovrummet. När de hade stuckit ihjäl honom, högg de av honom huvudet. Därefter tog de hans huvud och gick genom Hedmarken hela natten.

⁸ De kom med Ish-Boshets huvud till David i Hebron och sade till kungen: ”Se! Här är Ish-Boshets huvud, son till din fiende Saul som försökte ta ditt liv. HERREN har i dag gett min herre kungen hämnd på Saul och hans efterkommande.”

Mördarna straffas av David

4:2 Jos 18:25.

4:3 Neh 11:33.

4:4 2 Sam 9:3f, 1 Krön 8:34.

4:4 Mefiboshet Betyder ”krossar skam”, troligen omskrivning för Merib-Baal (se 1 Krön 8:34).

⁹ Men David svarade Rekab och hans bror Baana, söner till beerotiten Rimmon: "Så sant HERREN lever, han som har befriat mig ur all nöd:

¹⁰ Den som berättade för mig att Saul var död trodde sig vara en glädjebudbärare, men honom lät jag gripa och döda i Siklag. Det var lönen jag gav honom för hans glädjebud!

¹¹ Nu har onda män dödat en oskyldig man i hans eget hem, i hans säng. Hur mycket mer ska jag då inte utkräva hans blod av er hand och utrota er från jorden!"

¹² På Davids befallning dödade hans unga män dem, högg av deras händer och fötter och hängde upp dem vid dammen i Hebron. Men Ish-Boshets huvud tog de och lade i Abners grav i Hebron.

5

David blir kung över hela Israel

¹ Sedan kom Israels alla stammar till David i Hebron och sade: "Vi är av samma kött och blod som du.

² Redan för länge sedan, när Saul var kung över oss, var det du som var ledare och anförare för Israel. Och HERREN har sagt till dig: Du ska vara herde för mitt folk Israel, du ska vara furste över Israel."

³ När Israels alla äldste kom till kungen i Hebron, slöt kung David förbund med dem i Hebron inför HERREN. Och de smorde David till kung över Israel.

4:9 1 Kung 1:29. **4:10** 2 Sam 1:15. **4:12** 2 Sam 3:22. **5:1** 1 Krön 11:1f. **5:1** kött och blod Ordagrant: "kött och ben" (stod för människans innersta kärna, jfr 1 Mos 2:23). **5:2** 1 Sam 18:16, 25:30, 2 Sam 7:8, Ps 78:71. **5:3** 1 Sam 16:13, 2 Sam 2:4, 1 Krön 12:23f.

⁴ David var trettio år när han blev kung, och han regerade i fyrtio år.

⁵ I Hebron regerade han över Juda i sju år och sex månader, och i Jerusalem regerade han i trettiotre år över hela Israel och Juda.

David erövrar Jerusalem

⁶ Kungen och hans män tågade nu mot Jerusalem och jebusiterna som bodde där i landet. De sade till David: "Hit kommer du inte in, till och med blinda och halta ska driva bort dig." De tänkte: David kommer aldrig hit in.

⁷ Men David intog Sions borg, det vill säga Davids stad.

⁸ På den dagen sade David: "Den som slår jebusiterna ska gå genom vattentunneln och nå fram till dessa halta och blinda som Davids själ hatar." Därför brukar man säga: "Blinda och halta får inte komma in i huset."

⁹ Och David slog sig ner i borgen och kallade den Davids stad. Där byggde han runt omkring, från Millo och vidare inåt.

¹⁰ David blev allt mäktigare, och HERREN Gud Sebaot var med honom.

5:4 1 Kung 2:11, 1 Krön 29:27f. **5:5** 2 Sam 2:11, 1 Krön 3:4. **5:6** Jos 15:63, Dom 1:21. **5:7** Sions borg Det äldsta Jerusalems högsta punkt. Dess grund finns bevarad till i dag. **5:8** vattentunneln Sammankopplar staden med Gihonkällan nere i Kidrondalen (1 Kung 1:33, 2 Krön 32:30) och kan besökas än i dag. **5:8** som Davids själ hatar Annan översättning (så Septuaginta): "som hatar Davids själ". **5:9** Millo Betyder "fyllning", troligen en terrass på bergssidan som gav stöd under borgen. **5:10** 2 Sam 3:1.

11 Kung Hiram i Tyrus skickade sändebud till David med cederträ och med snickare och stenhuggare, och de byggde ett hus åt David.

12 Och David förstod att HERREN hade befäst honom som kung över Israel och att han hade upphöjt hans kungadöme för sitt folk Israels skull.

13 David tog sig ännu fler bihustrur och hustrur från Jerusalem sedan han hade lämnat Hebron, och ännu fler söner och döttrar föddes åt David.

14 Detta är namnen på de söner som föddes åt honom i Jerusalem: Shammua, Shobab, Natan, Salomo,

15 Jibhar, Elishua, Nefeg, Jafia,

16 Elishama, Eljada och Elifelet.

David besegrar filisteerna

17 När filisteerna hörde att David hade blivit smord till kung över Israel, drog de alla upp för att söka efter David. När David hörde det gick han ner till borgen.

18 Filisteerna hade nu kommit fram och spred sig i Refaimdalen.

19 Då frågade David HERREN: ”Ska jag dra upp mot filisteerna? Ger du dem i min hand?” HERREN svarade David: ”Dra upp! Jag ska ge filisteerna i din hand.”

5:11 1 Krön 14:1f. **5:11** Hiram Regerade ca 980-949 f Kr. Hjälpte senare Salomo att bygga templet (1 Kung 5). **5:11** cederträ Berömt barrträ rikt på kåda, vilket skyddar mot insekter och ger en behaglig doft. **5:13** 1 Krön 3:9. **5:13** fler bihustrur och hustrur Äktenskap var ett medel för politiska allianser. **5:14** 1 Krön 3:5f. **5:18** Refaimdalen Sydväst om Jerusalem (Jos 15:8, 18:16). **5:19** 1 Sam 23:2, 30:7f.

20 Så kom David till Baal-Perasim, och där besegrade David dem. Han sade: "HERREN bröt ner mina fiender framför mig som en flodvåg." Därav fick platsen namnet Baal-Perasim.

21 Filisteerna övergav där sina avgudabilder, och David och hans män förde bort dem.

22 Men filisteerna drog upp igen och spred sig i Refaimdalen.

23 När David då frågade HERREN, svarade han: "Du ska inte dra upp dit. Gå runt dem bakifrån och anfall dem från det håll där bakaträden står.

24 När du hör ljudet av steg i bakaträdens toppar ska du genast rycka fram, för då har HERREN gått ut framför dig för att slå filisteernas här."

25 Och David gjorde som HERREN hade befallt honom. Han slog filisteerna och förföljde dem från Geba ända till Gezer.

6

Guds ark förs till Jerusalem

1 Åter samlade David alla de utvalda i Israel, trettiotusen man.

2 David bröt upp och drog i väg med allt sitt folk från Baale-Juda för att därifrån föra upp Guds ark

5:20 Jes 28:21. **5:20** Baal-Perasim Betyder "genombrottens herre" (av hebr. parás, "bröt ner", jfr 6:8). **5:23** bakaträden Hebr. baká betyder "gråta" (jfr Ps 84:7). Möjligen balsamträd (3-4 meter höga) vars doftande kåda utvanns som droppar. **5:25** Gezer Stad drygt 3 mil väster om Jerusalem, nära gränsen till filisteernas område. **6:1** 1 Krön 13:1f. **6:2** 2 Mos 25:17f, Jos 15:9, 60, 1 Sam 4:4, Ps 80:2, 99:1. **6:2** Baale-Juda Kirjat-Jearim (Jos 15:9) ca 1 mil väster om Jerusalem.

som var uppkallad efter Namnet, namnet HERREN Sebaot, han som tronar på keruberna.

³ De satte Guds ark på en ny vagn och hämtade den från Abinadabs hus på höjden. Ussa och Ahjo, Abinadabs söner, körde den nya vagnen.

⁴ Så förde de Guds ark bort från Abinadabs hus på höjden, och Ahjo gick framför arken.

⁵ David och hela Israels hus dansade och glädde sig inför HERRENS ansikte med alla slags instrument av cypresträ, med harpor, lyror, tamburiner, skallror och cymbaler.

⁶ Men när de kom till Nakons tröskplats räckte Ussa ut handen mot Guds ark och grep tag i den, eftersom oxarna snavade.

⁷ Då upptändes HERRENS vrede mot Ussa. Gud slog honom där för hans synd, och han dog där vid Guds ark.

⁸ David blev upprörd över att HERREN hade brutit ner Ussa. Han kallade platsen Peres-Ussa, och den heter så än i dag.

⁹ David greps av fruktan för HERREN den dagen och sade: "Hur skulle HERRENS ark kunna komma till mig?"

¹⁰ Därför ville David inte föra in HERRENS ark till sig i Davids stad utan ställde den i gatiten Obed-Edoms hus.

6:2 keruberna Bevingade änglaväsen på arken (2 Mos 25:18f, Hes kap 1, 10). **6:3** 1 Sam 6:7, 7:1. **6:7** 4 Mos 4:15, 20, 1 Sam 6:19. **6:7** synd Grundtexten svårtolkad, antingen "vanvördnad" eller "felsteg". Enligt Mose lag skulle arken bäras av leviter (jfr vers 13 och se 4 Mos 4:15). **6:8** brutit ner Ussa Hebr. parás péres be-Ussá. Ussa betyder "styrka". **6:10** 2 Sam 5:7, 9. **6:10** gatiten Från den filisteiska staden Gat, där David var en tid (1 Sam 21:10f). **6:10** Obed-Edom Betyder "arbetare från Edom".

11 Sedan blev HERRENS ark kvar i gatiten Obed-Edoms hus i tre månader. Och HERREN välsignade Obed-Edom och hela hans hus.

12 Det berättades för kung David att HERREN hade välsignat Obed-Edoms hus och allt han ägde på grund av Guds ark. Då gick David och förde ut Guds ark ur Obed-Edoms hus upp till Davids stad under jubel.

13 När de som bar HERRENS ark hade gått sex steg framåt offrade han en tjur och en gödkalv.

14 Självt dansade David med all kraft inför HERRENS ansikte, och David var iklädd en linne-efod.

15 Så hämtade David och hela Israel HERRENS ark under jubel och basuners ljud.

16 När HERRENS ark kom in i Davids stad såg Mikal, Sauls dotter, ut genom fönstret, och när hon såg kung David hoppa och dansa inför HERRENS ansikte föraktade hon honom i sitt hjärta.

17 När de hade fört in HERRENS ark och ställt den på sin plats mitt i det tält som David hade slagit upp åt den, offrade David brännoffer och gemenskapsoffer inför HERRENS ansikte.

18 Och när David hade offrat brännoffret och gemenskapsoffret, välsignade han folket i HERREN Sebaots namn.

19 Till allt folket, hela skaran av israeliter, både man och kvinna, gav han en brödkaka, en dadelkaka och en druvkaka. Sedan gick allt folket

6:12 1 Krön 15:11f. **6:13** 1 Kung 8:5. **6:14** Ps 84:3. **6:14** linne-efod Färggrann prästdräkt (2 Mos 28:6f, 39:2f). **6:16** 1 Krön 15:29. **6:17** 1 Krön 15:1, 16:1f. **6:18** 1 Kung 8:55. **6:19** brödkaka Hebr. challá, troligen ringformad. **6:19** dadelkaka ... druvkaka Sammanpressad, torkad frukt med lång hållbarhet.

hem, var och en till sitt.

²⁰ När David återvände hem för att välsigna sitt husfolk gick Mikal, Sauls dotter, ut mot honom och sade. ”Hur härlig har inte Israels kung visat sig i dag, när han blottat sig inför ögonen på sina tjänares tjänstekvinnor så som lössläppt folk gör!”

²¹ Då sade David till Mikal: ”Det var inför HERREN, han som har utvalt mig framför din far och hela hans hus och som har insatt mig till furste över HERRENS folk Israel. Inför HERREN dansade jag och glädde mig.

²² Jag ska bli ännu ringare än detta och förnedrad i egna ögon. Men med tjänstekvinnorna som du talade om, tillsammans med dem ska jag bli ärad.”

²³ Och Mikal, Sauls dotter, fick inga barn så länge hon levde.

7

Guds löfte till David

¹ När kungen nu satt i sitt hus och HERREN hade gett honom ro från alla hans fiender runt omkring,

² sade han till profeten Natan: ”Här bor jag i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält.”

³ Natan sade till kungen: ”Gå och gör allt som ligger på ditt hjärta, för HERREN är med dig.”

⁴ Men den natten kom HERRENS ord till Natan:

⁵ ”Gå och säg till min tjänare David: Så säger HERREN: Skulle du bygga mig ett hus att bo i?

6:22 egna ögon Andra handskrifter (Septuaginta): ”dina ögon”.

7:1 1 Krön 17:1f.

7:2 2 Sam 5:11, 6:17.

7:2 profeten

Natan Betyder ”gett”, Davids hovprofet (kap 12, 1 Kung 1:8f) som troligen skrev 2 Sam. **7:5** 1 Krön 22:6f, Jes 66:1.

⁶ Jag har inte bott i något hus från den dag jag förde Israels barn upp ur Egypten ända till i dag, utan jag har flyttat omkring i ett tält, i ett tabernakel.

⁷ Har jag någonsin där jag flyttat omkring med alla Israels barn talat och sagt så till någon enda av Israels stammar, någon som jag satt till herde för mitt folk Israel: Varför har ni inte byggt mig ett hus av cederträ?

⁸ Nu ska du säga så till min tjänare David: Så säger HERREN Sebaot: Det var jag som hämtade dig från betesmarken där du följde fåren, till att bli furste över mitt folk Israel.

⁹ Jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender för dig, och jag ska göra dig ett stort namn, som de största namnen på jorden.

¹⁰ Jag ska bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera det så att det får bo kvar och inte oroas mer. Onda människor ska inte förtrycka det mer som förr,

¹¹ sedan tiden då jag satte domare över mitt folk Israel. Jag ska låta dig få ro från alla dina fiender.

Nu förkunnar HERREN för dig att HERREN ska bygga ett hus åt dig.

¹² När din tid är slut och du vilar hos dina fäder ska jag efter dig upphöja din avkomling som

7:6 2 Mos 26:1f, 1 Kung 8:16. **7:8** 1 Sam 16:11f, 2 Sam 5:2, Ps 78:70f.

7:10 2 Mos 15:17, Ps 44:3, 80:9. **7:11** bygga ett hus Ordet används även om en släkt eller kungadynasti. **7:12** 1 Kung 8:19f. **7:12** upphöja din avkomling Profetia om både Salomo (1 Kung 1:30f) och Messias, Davids Son (Matt 1:1, Luk 1:32).

ska utgå ur ditt liv, och jag ska befästa hans kungadöme.

¹³ Han ska bygga ett hus åt mitt namn, och jag ska befästa hans kungatron för evigt.

¹⁴ Jag ska vara hans far och han ska vara min son. Gör han något orättfärdigt ska jag straffa honom med människors ris och med plågor som drabbar människors barn.

¹⁵ Men min nåd ska inte vika från honom, så som jag lät den vika från Saul, som jag lät vika för dig.

¹⁶ Ditt hus och ditt kungadöme ska bestå inför mig till evig tid. Din tron ska vara befäst för evig tid.”

Davids bön

¹⁷ Alla dessa ord och hela denna uppenbarelse talade Natan till David.

¹⁸ Då gick kung David in och satte sig inför HERRENS ansikte och sade: ”Vem är jag, Herre GUD, och vad är mitt hus, eftersom du har fört mig ända hit?

¹⁹ Och ändå var det för lite i dina ögon, Herre GUD.

Nu har du också talat om din tjänares hus i framtiden, och detta till undervisning för människorna, Herre GUD.

²⁰ Vad ska David säga mera till dig? Du känner din tjänare, Herre GUD.

²¹ För ditt ords skull och efter ditt hjärta har du gjort allt detta stora och gjort det känt för din tjänare.

7:13 1 Kung 5:5, 6:1, 12, 1 Krön 28:6f, Ps 89:4f, Luk 1:32. **7:14** 1 Krön 22:10, Ps 89:27, Hebr 1:5, Upp 21:7. **7:15** 1 Sam 15:26. **7:18** 1 Mos 32:10, 1 Sam 18:18, 1 Krön 17:16f. **7:20** Ps 139:1.

²² Därför är du stor, Herre GUD, för ingen är som du, och det finns ingen annan Gud än du efter allt vi har hört med våra öron.

²³ Finns det något enda folk på jorden som ditt folk Israel, det som Gud själv kom och friköpte åt sig som sitt eget, för att göra sitt namn känt? Du har gjort storverk för dem och förunderliga ting för ditt land och inför ögonen på ditt folk som du friköpt från Egypten, från hednafolken och deras gudar.

²⁴ Du har gjort ditt folk Israel till ditt folk för evig tid, och du, HERRE, har blivit deras Gud.

²⁵ Så uppfyll nu, min HERRE och Gud, för evigt det ord du har talat om din tjänare och om hans hus. Gör som du har lovat.

²⁶ Då ska ditt namn upphöjas för evigt och man ska säga: HERREN Sebaot är Gud över Israel. Så ska din tjänare Davids hus bestå inför dig.

²⁷ För du, HERRE Sebaot, Israels Gud, har uppenbarat för din tjänare och sagt: Jag ska bygga dig ett hus. Därför har din tjänare funnit frimodighet att be denna bön till dig.

²⁸ Och nu, Herre GUD, du är Gud, och dina ord är sanning, och du har lovat din tjänare detta goda.

²⁹ Var nu god och välsigna din tjänares hus så att det blir kvar inför dig för evigt. För du, Herre GUD, har talat, och genom din välsignelse ska din tjänares hus bli välsignat för evigt.”

8

Davids segrar

7:22 5 Mos 3:24, 4:35, 32:39, Ps 83:19, 86:10, Jes 44:6, 45:21.

7:23

5 Mos 4:7f, 32f, 33:29, Ps 147:19f.

¹ En tid därefter slog David filisteerna och kuvade dem, och han tog Meteg-Haamma från filisteerna.

² Han slog också moabiterna. Han tvingade ner dem på marken och mätte dem med snöre. Med två snörlängder mätte han ut dem som skulle dödas, och med en full snörlängd dem som han lät leva. Så blev moabiterna underordnade David och skattskyldiga.

³ David slog också kung Hadadezer av Soba, Rehobs son, när han dragit ut för att vidga sitt välde till floden.

⁴ Av hans folk tillfångatog David 1 700 ryttare och 20 000 man fotfolk. Han lät skära av hälsenorna på alla vagnshästarna men skonade 100 hästar.

⁵ När arameerna från Damaskus kom för att hjälpa kung Hadadezer av Soba slog David 22 000 man av dem.

⁶ David placerade trupper bland arameerna i Damaskus. Så blev arameerna underordnade David och skattskyldiga. Och HERREN gav seger åt David var han än drog fram.

⁷ David tog de guldsköldar som hade tillhört Hadadezers tjänare och förde dem till Jerusalem.

⁸ Från Hadadezers städer Teba och Berotaj tog kung David en stor mängd koppar.

8:1 1 Krön 18:1f. **8:2** 4 Mos 24:17. **8:3** 1 Sam 14:47. **8:3** Hadadezer av Soba Betyder "Baal är hjälparen", kung i arameiskt rike norr om Damaskus. **8:3** vidga sitt välde till floden Sobas krigståg nordost mot Eufrat omnämns även av Assyriens dåtida kung Ashurrabi II. Annan översättning: "återupprätta sitt minnesmärke vid floden". **8:4** Jos 11:6, 9. **8:7** guldsköldar Annan översättning: "bågfodral av guld". **8:8** Teba Andra handskrifter: "Beta". Staden Teba (Tubikhu) låg dock i området.

9 När kung Toi i Hamat hörde att David hade slagit Hadadezers här,

10 sände han sin son Joram till kung David för att hälsa honom och lyckönska honom för att han hade kämpat mot Hadadezer och besegrat honom. Hadadezer hade nämligen legat i krig med Toi. Joram hade med sig kärll av silver, guld och koppar.

11 Även dessa helgade kung David åt HERREN, liksom han hade helgat det silver och guld som han tagit från alla de folk han lagt under sig:

12 från arameerna, moabiterna, ammoniterna, filisteerna och amalekiterna, så också bytet han hade tagit från kung Hadadezer av Soba, Rehobs son.

13 När David kom tillbaka från sin seger över arameerna gjorde han sig ett namn när han dödade 18 000 man i Saltdalen.

14 Och han placerade trupper i Edom, han satte trupper i hela Edom och alla edomiter blev underordnade David. Så gav HERREN seger åt David var han än drog fram.

15 David regerade nu över hela Israel och skipade lag och rätt åt hela sitt folk.

16 Joab, Serujas son, hade befälet över krigshären, och Joshafat, Ahiluds son, var kansler.

8:9 2 Krön 8:4. **8:9**Toi Andra handskrifter: "Tou" (jfr 1 Krön 18:9).

8:9 Hamat Riket norr om Soba, nuvarande Hama. **8:11** 1 Kung 7:51. **8:12** arameerna Andra handskrifter: "edomiterna" (även i vers 13). **8:13** Ps 60:2. **8:13** Saltdalen Området vid Döda havet. **8:14** 4 Mos 24:18, 2 Kung 8:20f. **8:16** 2 Sam 20:23f. **8:16** kansler Kan ha skött förvaltningens dokument. Annan översättning: "historieskrivare".

¹⁷ Sadok, Ahitubs son, och Ahimelek, Ebjatars son, var präster, och Seraja var sekreterare.

¹⁸ Benaja, Jojadas son, hade befälet över kereteerna och peleteerna. Och Davids söner var präster.

9

David och Mefiboshet

¹ David frågade: "Finns det någon kvar av Sauls hus som jag kan visa godhet mot för Jonatans skull?"

² Sauls hus hade haft en tjänare som hette Siba, och honom hämtade man nu till David.

Kungen frågade honom: "Är du Siba?" Han svarade: "Jag är din tjänare."

³ Kungen frågade: "Finns det ingen kvar av Sauls hus mot vilken jag kan visa Guds godhet?" Siba svarade kungen: "Det finns kvar en son till Jonatan, en som är förklarad i fötterna."

⁴ Kungen frågade: "Var finns han?" Han svarade: "Han är nu hos Makir, Ammiels son, i Lo-Debar."

⁵ Då sände kung David och lät hämta honom från Ammiels son Makirs hus i Lo-Debar.

8:17 sekreterare Kan ha haft hand om utrikeskorrespondens.

8:18 ¹ Kung 1:38, ¹ Krön 18:17. **8:18** kereteerna Legosoldater från Kreta, förknippade med filisteerna (1 Sam 30:14). Kungar anställde gärna utländska livvakter. Har gett upphov till uttrycket "kreti och pleti". **8:18** präster Troligen som medhjälpare (jfr 6:14f). Prästämbetet var förbehållet leviterna (4 Mos 18:7). **9:1** ¹ Sam 20:15.

9:1 för Jonatans skull så som Jonatan hade bett honom göra (1 Sam 20:15). **9:3** ¹ Sam 20:14f, ² Sam 4:4. **9:4** ² Sam 17:27f. **9:4** Makir ... i Lo-Debar Strax öster om Galileiska sjön. Makir hjälpte senare även David (17:27).

⁶ När Mefiboshet, Jonatans son, Sauls sonson, kom till David, föll han ner på sitt ansikte och bugade sig. David sade: "Mefiboshet." Han svarade: "Jag är din tjänare."

⁷ David sade till honom: "Var inte rädd, för jag vill visa godhet mot dig för din far Jonatans skull. Jag ska ge tillbaka till dig all mark som tillhört din farfar Saul, och du ska alltid äta vid mitt bord."

⁸ Då bugade han sig och sade: "Vad är din tjänare, att du skulle bry dig om en död hund som jag?"

⁹ Sedan kallade kungen till sig Sauls tjänare Siba och sade till honom: "Allt som tillhörde Saul och hela hans hus har jag gett åt din herres son.

¹⁰ Du och dina söner och dina tjänare ska bruka jorden åt honom och bärga skörden så att din herres son har bröd att äta. Men Mefiboshet, din herres son, ska alltid äta vid mitt bord." Siba hade femton söner och tjugo tjänare,

¹¹ och han sade till kungen: "Din tjänare ska göra allt som min herre kungen befäller sin tjänare." Och Mefiboshet åt vid Davids bord som en av kungens söner.

¹² Mefiboshet hade en liten son som hette Mika. Och alla som bodde i Sibas hus blev Mefiboshets tjänare.

¹³ Själv bodde Mefiboshet i Jerusalem, eftersom han alltid åt vid kungens bord. Han var halt på båda fötterna.

10

David besegrar ammoniterna

¹ En tid därefter dog ammoniternas kung, och hans son Hanun blev kung efter honom.

² Då sade David: ”Jag vill visa godhet mot Hanun, Nahashs son, eftersom hans far visade mig godhet.” Och David sände några av sina tjänare för att trösta honom i sorgen efter hans far.

När Davids tjänare kom till ammoniternas land,

³ sade ammoniternas furstar till sin herre Hanun: ”Tror du att David sänder tröstare till dig för att visa att han hedrar din far? Nej, det är för att utforska staden och spionera på den och sedan störta den som David har sänt sina tjänare till dig.”

⁴ Då grep Hanun Davids tjänare och lät raka av dem halva skägget och skära av deras kläder mitt på, ända uppe vid sätet, och skickade sedan i väg dem.

⁵ När man berättade det för David sände han några för att möta dem, eftersom männen var djupt förnedrade. Kungen lät säga: ”Stanna i Jeriko tills ert skägg har växt ut. Kom sedan tillbaka.”

⁶ När ammoniterna insåg att de hade gjort sig förhatliga för David, sände de bud och lejde från Aram-Bet-Rehob och Aram-Soba 20 000 man fotfolk, och av kungen i Maaka 1 000 man och av Tobs män 12 000 man.

⁷ När David hörde det sände han i väg Joab med hela hären, de tappreste krigarna.

10:1 1 Krön 19:1f. **10:2** Hanun Betyder ”barmhärtig”. Hans far Nahash (”orm”) hade stridit mot Saul (1 Sam 11). **10:4** skägget En symbol för manlighet. Avrakat skägg var ett tecken på sorg (Jes 15:2, Jer 48:37). **10:6** Aram-Bet-Rehob ... Maaka Områden i Huledalen norr om Galileiska sjön. **10:6** Tob Troligen Tayibeh nästan 2 mil sydost om Galileiska sjön (Dom 11:3).

⁸ Och ammoniterna drog ut och ställde upp sig till strid vid ingången till staden, medan de som var från Aram-Soba och Rehob tillsammans med Tobs män och maakateerna gick i ställning för sig själva på fältet.

⁹ Joab såg att han hade fiender både framför sig och bakom sig. Han valde då ut en del av Israels bästa manskap och ställde upp dem mot arameerna.

¹⁰ Resten av hären överlämnade han till sin bror Abishaj, som ställde upp dem mot ammoniterna.

¹¹ Han sade: ”Om arameerna blir för starka för mig ska du komma till min hjälp, och om ammoniterna blir för starka för dig kommer jag till din hjälp.

¹² Var modig! Låt oss kämpa tappert för vårt folk och för vår Guds städer. HERREN ska göra vad han finner bäst.”

¹³ Därefter ryckte Joab fram med sitt folk till strid mot arameerna, och de flydde för honom.

¹⁴ När ammoniterna såg att arameerna tog till flykten, flydde också de för Abishaj och gick in i staden. Då drog Joab bort från ammoniterna och återvände till Jerusalem.

¹⁵ När arameerna såg att de hade blivit slagna av Israel återsamlade de sina styrkor.

¹⁶ Hadadezer sände bud efter arameerna som bodde på andra sidan floden, och de kom till Helam anförda av Shobak, Hadadezers överbefälhavare.

10:8 Dom 11:3, 1 Krön 19:6f. **10:14** Joab ... återvände Någon gång vid denna tid skrev David Ps 60, enligt dess överskrift.

17 När David fick veta det, samlade han hela Israel och gick över Jordan och kom till Helam. Arameerna gick i ställning mot David och gav sig i strid med honom.

18 Men arameerna flydde för Israel, och David dödade av arameerna manskapet på 700 vagnar och 40 000 ryttare. Han slog också ner deras överbefälhavare Sobak så att han dog där.

19 När Hadadezers alla lydkungar såg att de hade blivit besegrade av israeliterna, slöt de fred med Israel och gav sig under dem. Och arameerna vågade sedan inte hjälpa ammoniterna mer.

11

David och Bat-Seba

1 Nästa år, vid tiden då kungar drar ut i fält, sände David i väg Joab och med honom sina tjänare och hela Israel. De förgjorde ammoniterna och belägrade Rabba. Men David stannade kvar i Jerusalem.

2 Då hände det en kväll, när David hade stigit upp från sin bädd och gick omkring på taket till det kungliga palatset, att han från taket fick se en kvinna som badade. Kvinnan var mycket vacker.

11:1 2 Sam 12:26f, 1 Krön 20:1. **11:1** tiden då kungar drar ut i fält Ungefär mars till maj, efter vinterregnen men före skörden.

11:1 Rabba Nuvarande Amman, ca 6 mil öster om Jerusalem.

11:2 på taket Det platta taket var en behaglig uteplats (jfr 1 Sam 9:25, Apg 10:9). Palatset låg högst på sluttningen, med utsikt över de flesta husen i staden. **11:2** badade Kanske för rening sju dagar efter menstruation (11:4, 3 Mos 15:19f). Detta är en fertil tid i månaden (vers 5).

³ David sände bud och hörde sig för om kvinnan. "Det är Bat-Seba, dotter till Eliam och hustru till hetiten Uria", sade man.

⁴ David sände då några män för att hämta henne. Hon kom till honom, och han låg med henne när hon hade renat sig från sin orenhet. Sedan återvände hon hem.

⁵ Men kvinnan hade blivit havande, och hon skickade bud till David och lät säga: "Jag är havande".

⁶ Då sände David bud till Joab: "Skicka hetiten Uria till mig." Joab skickade då Uria till David.

⁷ När Uria kom till honom, frågade David om det var väl med Joab och med folket och hur kriget gick.

⁸ Därefter sade David till Uria: "Gå ner till ditt hus och tvätta dina fötter." Uria lämnade då kungens palats, och kungen sände en gåva till honom.

⁹ Men Uria lade sig vid ingången till kungens palats bland hans herres alla andra tjänare och gick inte ner till sitt eget hus.

¹⁰ Man berättade det för David och sade: "Uria har inte gått ner till sitt hus." Då sade David till Uria: "Du kommer ju från en resa. Varför gick du inte ner till ditt hus?"

¹¹ Uria svarade David: "Arken och Israel och Juda bor i lägerhyddor, och min herre Joab och

11:3 Bat-Seba Betyder "edsdotter". Hennes far Eliam var en av Davids trettio hjältar, tillsammans med hetiten Uria (23:34, 39), och troligen son till Davids rådgivare Ahitofel (15:12). **11:3** hetiten Uria Betyder "Herren är mitt ljus". Hetiterna var ett krigarfolk från nuvarande Turkiet. Många hetiter hade bott i Kanaans land sedan Abrahams tid (1 Mos 23, se även 1 Sam 26:6). **11:4** 3 Mos 15:19.

11:11 1 Sam 4:3f.

min herres tjänare har slagit läger ute på marken. Skulle jag då gå in i mitt hus för att äta och dricka och ligga med min hustru? Så sant du lever och så sant din själ lever: Det kan jag inte göra.”

¹² Då sade David till Uria: ”Stanna här i dag också, i morgon ska jag sända ut dig.” Uria stannade då i Jerusalem den dagen och dagen därpå.

¹³ David bjöd in honom till sig och lät honom äta och dricka hos honom så att han blev berusad. Men på kvällen gick Uria ut och lade sig på sin bädd bland sin herres tjänare. Han gick inte ner till sitt hus.

David låter döda Uria

¹⁴ Nästa morgon skrev David ett brev till Joab och sände det med Uria.

¹⁵ I brevet skrev han: ”Ställ Uria längst fram där striden är som hårdast. Dra er sedan tillbaka från honom så att han blir slagen och dödad.”

¹⁶ Under belägringen av staden skickade Joab Uria till platsen där han visste att de tappreste männen var.

¹⁷ Stadens män gjorde ett utfall och gick i strid med Joab, och en del av folket, av Davids tjänare, föll. Även hetiten Uria stupade.

¹⁸ Då sände Joab bud och lät berätta för David allt som hade hänt under striden.

¹⁹ Han befalld budbäraren att säga: ”När du har talat om för kungen allt som hänt under striden,

11:11 ligga med min hustru Avhållsamhet var sed för den som var ute i ett heligt ärende (2 Mos 19:14-15, 1 Sam 21:4-5, 1 Kor 7:5).

²⁰ blir kungen kanske upprörd och säger till dig: Varför gick ni så nära staden under striden? Visste ni inte att de skulle skjuta uppifrån muren?

²¹ Vem var det som dödade Abimelek, Jerubbeshets son? Var det inte en kvinna som kastade ner en kvarnsten på honom från muren så att han dödades där i Tebes? Varför gick ni så nära muren? Då ska du säga: Din tjänare hetiten Uria är också död.”

²² Budbäraren gav sig i väg. När han kom fram berättade han för David allt som Joab hade sänt honom att säga.

²³ Budbäraren sade till David: ”Männen överväldigade oss. De gjorde ett utfall mot oss på fältet, men vi slog tillbaka dem till stadsporten.

²⁴ Då sköt skyttarna uppifrån muren på dina tjänare så att en del av kungens tjänare dog. Din tjänare hetiten Uria är också död.”

²⁵ Då sade David till budbäraren: ”Så ska du säga till Joab: Låt det inte plåga dig, för svärdet slukar både den ene och den andre. Fullfölj med kraft belägringen av staden och förstör den. Och uppmuntra honom.”

²⁶ När Urias hustru hörde att hennes man Uria var död, höll hon dödsklagan efter honom.

²⁷ När sorgetiden var över sände David bud och lät hämta henne till sitt hus. Hon blev hans hustru och födde honom en son. Men det som David hade gjort var ont i HERRENS ögon.

11:21 Dom 9:53. **11:21** Jerubbeshet Dvs Gideon (Dom 6:32). Avgudanamnet Baal i Gideons tillnamn Jerub-Baal ersattes med hebr. bóshet, ”skam”. Se Dom 9:53 för kvarnstenen. **11:27** sorgetiden Normalt sju dagar (1 Mos 50:10), ibland trettio (4 Mos 20:29).

12

Natans straffal och Davids ånger

¹ HERREN sände Natan till David. Han kom till David och sade till honom: "Två män bodde i samma stad. Den ene var rik och den andre fattig.

² Den rike hade får och boskap i stor mängd.

³ Men den fattige hade ingenting alls utom ett enda litet lamm som han hade köpt. Han födde upp det, och det växte upp hos honom och hans barn. Det åt av hans brödbit och drack ur hans bågare och låg i hans famn, och det var som en dotter för honom.

⁴ Så kom en vägfarande till den rike mannen. Då ville han inte ta av sina egna får och kor för att tillaga åt den resande som kom till honom, utan han tog den fattiges lamm och tillagade det åt mannen som kom till honom."

⁵ David blev alldeles rasande på den mannen, och han sade till Natan: "Så sant HERREN lever: Den mannen som gjorde det förtjänar döden!

⁶ Lammet ska han ersätta fyrdubbelt, för att han gjorde så där och var så obarmhärtig."

⁷ Då sade Natan till David: "Du är den mannen! Så säger HERREN, Israels Gud: Jag smorde dig till kung över Israel, och jag räddade dig ur Sauls hand.

⁸ Jag gav dig din herres hus och lade din herres hustrur i din famn. Jag gav dig Israels och Juda hus. Och om det hade varit för lite skulle jag ha gett dig ännu mer.

12:6 2 Mos 22:1. **12:6** fyrdubbelt Det lagstadgade straffet för en boskapstjuv (2 Mos 22:1). Andra handskrifter (Septuaginta): "sjudubbelt". **12:7** 1 Sam 16:1, 13.

⁹ Varför har du då föraktat HERRENS ord och gjort det som är ont i hans ögon? Du har dödat hetiten Uria med svärd och tagit hans hustru till hustru åt dig. Du har dödat honom med ammoniternas svärd.

¹⁰ Nu ska svärdet aldrig vika från ditt hus, eftersom du föraktade mig och tog hetiten Urias hustru till hustru åt dig.

¹¹ Så säger HERREN: Jag ska sända olyckor över dig från ditt eget hus, och jag ska ta dina hustrur inför dina ögon och ge dem åt en annan, och han ska ligga med dina hustrur mitt på ljusa dagen.

¹² Du har gjort det i hemlighet, men jag ska låta det ske inför hela Israel mitt på ljusa dagen.”

¹³ Då sade David till Natan: ”Jag har syndat mot HERREN.” Natan sade till David: ”Så har också HERREN förlåtit dig din synd. Du ska inte dö.

¹⁴ Men eftersom du genom denna handling har fått HERRENS fiender att förakta honom, måste sonen som har fötts åt dig dö.”

Davids son dör

¹⁵ Så gick Natan hem igen. Och HERREN lät barnet som Urias hustru hade fött åt David drabbas av en svår sjukdom.

¹⁶ David bad till Gud för pojken och fastade. När han kom hem låg han hela natten på marken.

12:9 2 Sam 11:15f, 27. **12:11** 5 Mos 28:30, 2 Sam 13:1f, 15:1f, 16:22, 18:9f, 1 Kung 1:5f. **12:11** ta dina hustrur ... ge dem åt en annan Profetian uppfylls i 16:22. **12:13** Ps 51:1f. **12:13** Jag har syndat Vid detta tillfälle skrev David Ps 51, enligt dess överskrift.

12:14 2 Sam 11:27.

17 Då kom de äldste i hans hus upp till honom för att få honom att resa sig från marken. Men han ville inte, och han åt inte heller något med dem.

18 På sjunde dagen dog barnet. Davids tjänare var rädda för att berätta för honom att barnet hade dött. De tänkte: "När vi talade till honom medan barnet levde, ville han inte lyssna till oss. Hur kan vi då säga till honom att barnet har dött? Han kan göra något förfärligt."

19 Men när David såg att hans tjänare viskade med varandra förstod han att barnet hade dött. David frågade då sina tjänare: "Har barnet dött?" De svarade: "Ja."

20 Då reste sig David från marken, tvättade sig, smorde sig, bytte kläder och gick in i HERRENS hus och tillbad. När han kom hem igen bad han att de skulle sätta fram mat åt honom, och han åt.

21 Då sade hans tjänare till honom: "Varför gör du så här? Medan barnet levde fastade du och grät, men när barnet har dött stiger du upp och äter."

22 Han svarade: "Så länge barnet levde fastade jag och grät, för jag tänkte: Vem vet, kanske förbarmar sig HERREN över mig och låter barnet leva."

23 Men nu när det har dött, varför skulle jag då fasta? Kan jag föra honom tillbaka igen? Jag kommer att gå till honom, men han kommer inte tillbaka till mig."

Salomos födelse

24 David tröstade sin hustru Bat-Seba och gick in till henne och låg med henne. Hon födde en

son, och han gav honom namnet Salomo. HERREN älskade honom

²⁵ och sände ett budskap med profeten Natan. Och han kallade honom Jedidja för HERRENS skull.

David erövrar Rabba

²⁶ Joab angrep Rabba i ammoniternas land och intog kungastaden.

²⁷ Sedan sände han bud till David och lät säga: ”Jag har angripit Rabba och har också intagit Vattenstaden.

²⁸ Samla nu resten av hären och belägra staden och inta den, annars blir det jag som intar staden och den blir uppkallad efter mig.”

²⁹ Då samlade David hela hären och tågade mot Rabba och angrep och intog det.

³⁰ Han tog kronan från huvudet på deras kung. Den vägde en talent guld och var smyckad med en ädelsten, och man satte den på Davids huvud. Och bytet som han förde ut ur staden var mycket stort.

³¹ Folket därinne förde han ut och satte dem i arbete med sågar, järnhackor och järnyxor eller vid tegelugnarna. Så gjorde han med alla ammoniternas städer. Sedan vände David och allt folket tillbaka till Jerusalem.

12:24 han gav Andra handskrifter: ”hon gav”. Namnet Salomo betyder ”hans frid”. **12:25** Jedidja Betyder ”Herrens älskade”.

12:26 2 Sam 11:1, 1 Krön 20:1. **12:27** intagit Vattenstaden Utan sin vattenförsörjning kunde Rabba inte hålla ut länge. **12:30** deras kung Annan Översättning: ”Milkom” (ammoniternas avgud, 1 Kung 11:5). **12:30** en talent Ca 30 kg. Enligt en tolkning sattes endast ädelstenen på Davids huvud.

13

Amnon och Tamar

¹ Därefter hände följande: Davids son Absalom hade en vacker syster som hette Tamar, och Davids son Amnon blev förälskad i henne.

² Amnon längtade så efter sin syster Tamar att han blev sjuk, för hon var jungfru och det tycktes omöjligt för Amnon att göra något med henne.

³ Men han hade en vän som hette Jonadab, son till Davids bror Shima. Jonadab var en mycket klok man.

⁴ Han sade nu till honom: "Varför ser du så tård ut morgon efter morgon, du kungason? Säg mig vad det är!" Amnon svarade honom: "Jag är förälskad i Tamar, min bror Absaloms syster."

⁵ Jonadab sade till honom: "Lägg dig på din säng och spela sjuk. När din far kommer och besöker dig, säg då till honom: Låt min syster Tamar komma och ge mig något att äta, och låt henne laga maten inför mina ögon så att jag kan se det och äta den ur hennes hand."

⁶ Amnon gick och lade sig och låtsades vara sjuk. När kungen kom och besökte honom sade Amnon till kungen: "Låt min syster Tamar komma hit och baka ett par kakor inför mina ögon, så att jag kan få äta dem ur hennes hand."

13:1 2 Sam 3:2. **13:1** Absalom ... Tamar ... Amnon Betyder "fadern är frid", "dadelpalm" (Höga V 7:7) och "trofast". **13:3**

1 Sam 16:9, 2 Sam 21:21, 1 Krön 2:13. **13:4** min bror Absaloms syster Helsyster till Absalom men halvsysster till Amnon (jfr 3:3f).

13:6 kakor Grundtexten har ett ovanligt ord (hebr. levivót) som kan översättas "hjärtkakor".

⁷ Då sände David bud in i huset till Tamar och lät säga: "Gå till din bror Amnons hus och laga lite mat åt honom."

⁸ Då gick Tamar till sin bror Amnons hus där han låg till sängs. Hon tog deg och knådade den och gjorde kakor inför hans ögon och gräddade kakorna.

⁹ Därefter tog hon pannan och lade upp dem framför honom. Men han ville inte äta. Amnon sade: "Låt alla gå ut härifrån." När alla hade gått

¹⁰ sade Amnon till Tamar: "Kom in med maten hit till kammaren, så att jag får äta ur din hand." Tamar tog kakorna som hon hade bakat och bar in dem i kammaren till sin bror Amnon.

¹¹ Men när hon kom fram med dem till honom för att han skulle äta, grep han tag i henne och sade: "Kom och ligg med mig, min syster."

¹² Men hon svarade honom: "Nej, min bror, kränk mig inte! Sådant får inte ske i Israel, gör inte en sådan dårskap!

¹³ Vart skulle jag ta vägen med min skam? Och du skulle ses som en dåre i Israel. Tala nu med kungen, han skulle inte neka dig att få mig."

¹⁴ Men han ville inte lyssna på henne, och eftersom han var starkare än hon, tvingade han sig på henne och låg med henne.

¹⁵ Sedan greps Amnon av ett mycket starkt hat mot henne. Hatet som han kände mot henne var större än kärleken han hade haft till henne. Amnon sade till henne: "Upp med dig och gå din väg!"

¹⁶ Då sade hon till honom: "Nej! Att förskjuta mig vore ännu värre än det andra som du har gjort med mig." Men han ville inte lyssna på henne

17 utan ropade på den unge man som var hans tjänare och sade: ”Skicka ut den här kvinnan härifrån och regla dörren efter henne!”

18 Tamar hade en hellång dräkt på sig, för kungens döttrar bar sådana kåpor så länge de var jungfrur. När tjänaren hade fört ut henne och reglat dörren efter henne,

19 tog Tamar aska och strödde över sitt huvud och rev sönder den hellånga dräkten som hon hade på sig. Hon lade handen på huvudet och gick där och ropade i sin nöd.

20 Då sade hennes bror Absalom till henne: ”Har din bror Amnon varit tillsammans med dig? Var nu tyst om det här, min syster. Han är ju din bror. Låt det inte gå dig djupt till sinnes.” Så stannade Tamar i sin bror Absaloms hus, ensam och övergiven.

21 Men kung David fick höra om allt detta och blev mycket upprörd.

22 Och Absalom sade inte ett ord till Amnon, varken gott eller ont, för Absalom hatade Amnon för att han hade kränkt hans syster Tamar.

Absalom dödar Amnon

23 Två år därefter hade Absalom fårklippning i Baal-Hasor, som ligger vid Efraim. Och Absalom bjöd in kungens alla söner.

13:18 hellång Annan översättning: ”färggrann” (jfr 1 Mos 37:3 med not). **13:19** Job 2:12, 1 Sam 4:12, Est 4:1, Jer 2:37. **13:19** lade handen på huvudet Kvinnlig sorggest, känd t ex från den feniciske kungen Ahirams sarkofag (1200-tal f Kr). **13:23** fårklippning Festlighet på våren (jfr 1 Sam 25:7). **13:23** Baal-Hasor Låg troligen bland bergen drygt 2 mil norr om Jerusalem.

24 Absalom gick till kungen och sade: "Din tjänare ska ha fårklippning. Vill inte kungen och hans tjänare följa med mig dit?"

25 Men kungen svarade Absalom: "Nej, min son. Vi kan inte gå med allesammans, vi vill inte bli till besvär för dig." Trots att Absalom bad honom enträget ville kungen inte gå med, utan tog avsked av honom.

26 Då sade Absalom: "Om inte, kan väl min bror Amnon få gå med oss?" Kungen frågade honom: "Varför skulle han följa med dig?"

27 Men Absalom bad honom så enträget att han lät Amnon och alla de andra kungasönerna gå med honom.

28 Och Absalom befallde sina tjänare: "Se efter när Amnons hjärta blir glatt av vinet. När jag säger till er: Hugg ner Amnon, ska ni döda honom. Var inte rädda, det är jag som har gett er befallningen. Var modiga och tappra."

29 Och Absaloms tjänare gjorde med Amnon som Absalom hade befallt. Då bröt kungens alla söner upp och red i väg på sina mulåsnor och flydde.

30 Medan de ännu var på väg nåddes David av ryktet att Absalom hade huggit ner kungens alla söner och att inte en enda av dem var kvar.

31 Då reste sig kungen och rev sönder sina kläder och lade sig på marken, och alla hans tjänare stod där med sönderrivna kläder.

32 Men Jonadab, son till Davids bror Shima, sade: "Min herre får inte tro att de har dödat alla de unga männen, kungens söner, för det är bara Amnon som är död. Det har skett på Absaloms

order och blev bestämt redan den dag då Amnon våldtog hans syster Tamar.

³³ Min herre kungen ska inte sätta tilltro till ryktet att alla kungens söner är döda. Det är bara Amnon som är död.”

³⁴ Under tiden flydde Absalom.

Men mannen som höll vakt lyfte blicken och fick se att det kom mycket folk från vägen bakom honom vid sidan av berget.

³⁵ Då sade Jonadab till kungen: ”Här kommer nu kungens söner. Det var som din tjänare sade.”

³⁶ Just när han hade sagt detta, kom kungasönerna in och de brast i gråt. Också kungen och alla hans tjänare grät mycket.

³⁷ Men Absalom hade flytt och begett sig till Talmaj, Ammihurs son, kungen i Geshur. David sörjde sin son varje dag.

³⁸ Sedan Absalom hade flytt och begett sig till Geshur stannade han där i tre år.

³⁹ Detta avhöll kung David från att dra ut mot Absalom, för han hade blivit tröstad i sin sorg över Amnons död.

14

Absaloms återkomst

¹ Joab, Serujas son, förstod att kungen tänkte mycket på Absalom.

² Då sände Joab bud till Tekoa och lät hämta en klok kvinna därifrån och sade till henne: ”Låtsas att du har sorg, ta på dig sorgkläder och smörj dig

13:37 Talmaj Absaloms morfar (3:3). Geshur låg öster om Galileiska sjön, ca 15 mil bort. **14:2** Tekoa By i Juda bergsbygd drygt 1,5 mil söder om Jerusalem, profeten Amos hemstad.

inte med olja, utan var som en kvinna som har sörjt en död under lång tid.

³ Gå sedan till kungen och säg detta till honom.” Och Joab lade orden i hennes mun.

⁴ Kvinnan från Tekoa talade med kungen. Hon föll ner till marken på sitt ansikte och bugade sig och sade: ”Hjälp, o konung!”

⁵ Kungen frågade henne: ”Vad vill du?” Hon svarade: ”Se, jag är änka, för min man är död.

⁶ Din tjänarinna hade två söner. De båda började slåss med varandra ute på marken och det fanns ingen som kunde skilja dem åt, så den ene slog ner den andre och dödade honom.

⁷ Nu har hela släkten rest sig mot din tjänarinna och de säger: Kom hit med honom som slog ner sin bror så att vi får döda honom, eftersom han tog sin brors liv och dödade honom. Så kan vi göra slut på arvingen också. De vill släcka den gnista av mig som är kvar genom att inte ge min man vare sig namn eller efterkommande på jordens yta.”

⁸ Då sade kungen till kvinnan: ”Gå hem igen. Jag ska ta mig an din sak.”

⁹ Kvinnan från Tekoa svarade kungen: ”Min herre och kung, låt skulden vila på mig och på min fars hus. Kungen och hans tron är utan skuld.”

¹⁰ Kungen sade: ”Om någon säger något till dig, ta då hit honom till mig, så ska han sedan inte besvära dig mer.”

14:4 talade med Andra handskrifter: ”kom till”. **14:4** Hjälp På hebreiska hoshía (jfr den förstärkta formen ”hosianna”, Matt 21:9).

14:7 5 Mos 19:11f. **14:7** göra slut på arvingen Med sönerna döda skulle de andra släktingarna få ärva egendomen.

11 Då sade hon: ”Må kungen komma ihåg HERREN sin Gud, så att inte blodshämnan kan fördärva mer och de inte förgör min son.” Då sade han: ”Så sant HERREN lever, inte ett hår på din son ska falla till marken.”

12 Då sade kvinnan: ”Låt din tjänarinna säga ännu ett ord till min herre kungen.” Han sade: ”Tala.”

13 Kvinnan sade: ”Varför har du då tänkt på det sättet mot Guds folk? När kungen talar så blir han själv skyldig, eftersom kungen inte låter den han förskjutit komma tillbaka.

14 Alla ska vi dö, vi är som vatten som spills på marken och inte kan samlas upp igen. Men Gud tar inte bort livet, utan han tänker ut vägar så att den förskjutne inte ska vara skild från honom.

15 Nu har jag kommit för att säga detta till min herre kungen eftersom folket skrämde mig, och då tänkte din tjänarinna: Jag ska tala med kungen, kanske uppfyller kungen sin tjänarinnas önskan.

16 Ja, kungen ska lyssna till sin tjänarinna och rädda mig från den mans hand som ville utrota både mig och min son från Guds arvedel.

17 Din tjänarinna tänkte: Min herre kungens ord ska ge mig ro, för min herre kungen är som Guds ängel, han hör både gott och ont. Må nu HERREN din Gud vara med dig.”

18 Då svarade kungen kvinnan: ”Dölj inte något

14:11 4 Mos 35:10f, 5 Mos 19:2f, Jos 20:1f, 1 Sam 14:45, 1 Kung 1:52.

14:11 komma ihåg Annan översättning: ”åkalla” (och ge sin ed i Herrens namn). **14:11** blodshämnan Det var upp till den dödes släkt att ge mördaren sitt straff (4 Mos 35:19). **14:14** Ps 89:49, Hes 18:23, 32. **14:17** 2 Sam 19:27.

för mig i det jag nu vill fråga dig om.” Kvinnan svarade: ”Må min herre kungen tala.”

¹⁹ Då sade kungen: ”Har Joab sin hand med i allt detta?” Kvinnan svarade: ”Så sant du lever, min herre kung: Ingen kan komma undan det som min herre kungen säger, vare sig åt höger eller vänster. Ja, det är din tjänare Joab som har befallt mig detta, och han har lagt allt som jag sagt i din tjänarinns mun.

²⁰ Din tjänare Joab gjorde på det sättet för att ge saken ett annat sken. Men min herre är som Guds ängel i vishet och vet allt som sker på jorden.”

²¹ Kungen sade sedan till Joab: ”Nåväl, jag gör det. Gå nu och hämta tillbaka den unge mannen Absalom.”

²² Då föll Joab ner med ansiktet mot marken och bugade sig och välsignade kungen och sade: ”I dag förstår din tjänare att jag har funnit nåd inför dina ögon, min herre och kung, eftersom kungen uppfyller sin tjänares önskan.”

²³ Och Joab reste sig och begav sig till Geshur och förde Absalom till Jerusalem.

²⁴ Men kungen sade: ”Han ska gå hem till sitt hus, han får inte komma inför mitt ansikte.” Och Absalom gick till sitt eget hus och kom inte inför kungens ansikte.

Absaloms benådning

²⁵ I hela Israel fanns ingen som lovordades så mycket för sin skönhet som Absalom, från fötterna till huvudet fanns inget fel på honom.

²⁶ När han lät klippa håret på sitt huvud – han lät klippa det i slutet av varje år, eftersom det blev för tungt för honom – så vägde håret tvåhundra siklar efter kungsvikt.

²⁷ Åt Absalom föddes tre söner och en dotter som fick namnet Tamar. Hon var en vacker kvinna.

²⁸ När Absalom hade bott två hela år i Jerusalem utan att få komma inför kungens ansikte,

²⁹ sände han bud efter Joab för att skicka honom till kungen. Men Joab ville inte komma till honom. Absalom sände bud en andra gång, men Joab ville inte komma då heller.

³⁰ Då sade han till sina tjänare: ”Ni ser Joabs åker bredvid min, där har han korn. Gå och sätt eld på den.” Absaloms tjänare tände då eld på åkern.

³¹ Då steg Joab upp och gick hem till Absalom och sade: ”Varför har dina tjänare tänt eld på min åker?”

³² Absalom svarade: ”Jag sände bud till dig och lät säga: Kom hit, jag vill skicka dig till kungen för att fråga: 'Varför fick jag komma hem från Geshur? Det hade varit bättre om jag hade varit kvar där.' Nu vill jag komma inför kungens ansikte. Har jag någon skuld så får han döda mig.”

³³ Joab gick då till kungen och berättade det för honom. Och kungen kallade till sig Absalom. Han kom till kungen, föll ner för honom på sitt ansikte och bugade sig till marken inför kungen. Och kungen kysste Absalom.

14:26 tvåhundra siklar Drygt 2 kg. **14:27** 2 Sam 18:18. **14:33** kysste Uttryck för nära släktrrelation (jfr 1 Mos 29:11, Höga V 8:1, Luk 15:20).

15

Absalom planerar för uppror

¹ En tid därefter skaffade Absalom sig en vagn och hästar och femtio man som sprang framför honom.

² Tidigt varje morgon brukade Absalom ställa sig vid vägen som ledde till porten, och så ofta någon var på väg till kungen för att få en rättssak avgjord, kallade Absalom honom till sig och frågade: "Från vilken stad är du?" När han svarade: "Din tjänare är från den och den av Israels stammar",

³ sade Absalom till honom: "Din sak är både god och rätt, men du har ingen som lyssnar på dig hos kungen."

⁴ Absalom tillade: "Tänk om jag var satt till domare i landet! Då kunde alla som har någon rättssak eller tvist komma till mig, och jag skulle ge dem rättvisa."

⁵ Och när någon kom fram och ville falla ner för honom, räckte han ut handen och tog tag i honom och kysste honom.

⁶ Så gjorde Absalom med alla israeliter som kom för att få någon sak avgjord hos kungen. Så stal Absalom israeliternas hjärta.

⁷ När fyra år hade gått sade Absalom till kungen: "Låt mig gå till Hebron och uppfylla mitt löfte som jag gett åt HERREN.

15:1 1 Kung 1:5. **15:1** vagn En tvåhjulig, dekorerad vagn var en maktsymbol (jfr 1 Mos 41:43, 1 Kung 10:29). **15:7** Hebron Patriarkernas ort (1 Mos 35:27, 37:14) där David hade blivit erkänd som kung (5:3). **15:7** fyra så Septuaginta, Peshitta och Vulgata. Hebreiska texten: "fyrtio".

⁸ Din tjänare gav nämligen ett löfte när jag bodde i Geshur i Aram: Om HERREN låter mig komma tillbaka till Jerusalem ska jag tjäna HERREN.”

⁹ Kungen sade till honom: ”Gå i frid.” Då bröt han upp och begav sig till Hebron.

¹⁰ Men Absalom sände i hemlighet ut budbärare till Israels alla stammar och lät säga: ”När ni hör basunen ljuda ska ni säga: Nu är Absalom kung i Hebron!”

¹¹ Tvåhundra män från Jerusalem hade följt med Absalom. De hade blivit inbjudna och följde med i god tro helt ovetande.

¹² Medan Absalom offrade slaktoffer sände han bud och lät hämta giloniten Ahitofel, Davids rådgivare, från hans stad Gilo.

Sammansvärjningen växte i styrka och allt fler bland folket gick över till Absalom.

David flyr

¹³ En budbärare kom till David och sade: ”Israels män har vänt sina hjärtan till Absalom.”

¹⁴ Då sade David till alla de tjänare som var med honom i Jerusalem: ”Kom, vi måste fly! Annars finns ingen räddning för oss undan Absalom. Skynda er i väg! Han kan plötsligt komma över oss och dra olycka över oss och slå staden med svärd.”

15:8 1 Mos 28:20f, 2 Sam 13:37f. **15:12** 1 Krön 27:33. **15:12** slaktoffer Troligen gemenskapsoffer (3 Mos 7:11f), där huvuddelen av köttet åts av offerföljet vid en efterföljande offerfest (jfr t ex 5 Mos 27:7, 1 Sam 9:12f, 1 Kung 3:15). **15:12** Ahitofel Troligen farfar till Davids älsklingshustru Bat-Seba (11:3, 23:34). **15:14** 2 Sam 12:11, Ps 3:1f. **15:14** fly ... undan Absalom Vid denna tid kan David ha skrivit Ps 3.

15 Kungens tjänare svarade kungen: ”Vad än vår herre kungen beslutar är vi dina lydiga tjänare.”

16 Och kungen gav sig i väg och hela hans hushåll följde med honom. Men kungen lämnade kvar tio av sina bihustrur för att se efter huset.

17 När kungen drog ut följde hela folket efter honom. Men de stannade vid det sista huset.

18 Alla hans tjänare och alla kereteerna och peleteerna drog förbi honom. Och alla de sexhundra gatiterna som hade följt med honom från Gat gick förbi framför kungen.

19 Då sade kungen till gatiten Ittaj: ”Varför går också du med oss? Vänd om och stanna hos kungen. Du är ju en främling och dessutom landsflyktig från ditt land.

20 Du kom i går, skulle jag då i dag låta dig irra omkring med oss när jag nu ger mig av, vart det nu bär hän? Vänd tillbaka och ta dina bröder med dig. Nåd och sanning vare med dig.”

21 Men Ittaj svarade kungen: ”Så sant HERREN lever och så sant min herre kungen lever: Där min herre kungen är, där vill också din tjänare vara, i liv eller död.”

22 Då sade David till Ittaj: ”Kom då och gå med oss.” Och gatiten Ittaj följde då med tillsammans med alla sina män och alla barn som han hade med sig.

23 Hela landet grät högljutt när folket drog fram.

15:18 2 Sam 8:18. **15:18** gatiterna Kämpar från filisteiska Gat där David hade vistats en tid (1 Sam 27:2f). **15:21** Rut 1:16f. **15:23** 2 Krön 29:16, Joh 18:1.

När kungen gick över Kidrondalen följde allt folket med och tog vägen mot öknen.

²⁴ Där var också Sadok tillsammans med alla leviterna, och de bar Guds förbundsark. Men de satte ner Guds ark tills allt folket hade hunnit gå ut ur staden och Ebjatar kommit dit upp.

²⁵ Då sade kungen till Sadok: "Bär tillbaka Guds ark in i staden. Om jag finner nåd för HERRENS ögon ska han föra mig tillbaka så att jag får se honom och hans boning igen.

²⁶ Men om han säger: Jag har inte behag till dig – se, här är jag, han kan göra med mig vad han finner för gott."

²⁷ Kungen sade vidare till prästen Sadok: "Är du inte en siare? Vänd tillbaka till staden i frid, tillsammans med era båda söner – din son Ahimaas och Ebjatars son Jonatan.

²⁸ Jag tänker dröja vid vadställena i öknen tills det kommer bud från er med underrättelser till mig."

²⁹ Då återförde Sadok och Ebjatar Guds ark till Jerusalem och de stannade där.

³⁰ Men David gick gråtande uppför Olivberget med täckt huvud och bara fötter. Allt folket som följde honom täckte också över sina huvuden och gick upp under gråt.

³¹ När det berättades för David att Ahitofel var med bland de sammansvurna hos Absalom, sade

15:23 Kidrondalen En bäckravin som utgjorde Jerusalems östra gräns mot Olivberget. Här gick Jesus över tusen år senare mot Getsemane (Joh 18:1). **15:24** Sadok Betyder "rättfärdig", Davids och Salomos överstepräst (1 Kung 1:8, 1 Krön 24:3). **15:25** Ps 27:4.

15:26 1 Sam 3:18, 2 Sam 10:12.

15:27 1 Sam 9:9, 2 Sam 17:16f.

15:30 2 Sam 19:4, Est 6:12, Jer 14:3f.

15:31 Job 5:12.

David: ”HERRE, förvandla Ahitofels råd till dårskap.”

Hushaj blir Davids spejare

³² David kom upp på bergstoppen där han ville tillbe Gud. Då kom arkiten Hushaj mot honom med sönderrivna kläder och med jord på huvudet.

³³ David sade till honom: ”Följer du med mig blir du bara till besvär för mig.

³⁴ Men om du vänder tillbaka till staden och säger till Absalom: ’Jag vill vara din tjänare, o konung. Jag var din fars tjänare förut, men nu vill jag vara din tjänare’, då kan du göra Ahitofels råd om intet.

³⁵ Där har du också prästerna Sadok och Ebjatar. Allt du får höra från kungens hus ska du berätta för prästerna Sadok och Ebjatar.

³⁶ Deras två söner är med dem där, Sadok har Ahimaas och Ebjatar har Jonatan. Genom dem kan ni sända bud till mig om allt ni får höra.”

³⁷ Och Hushaj, Davids vän, kom in i staden när Absalom drog in i Jerusalem.

16

David och Siba

¹ När David hade gått ett stycke från bergstoppen kom Siba, Mefiboshets tjänare, emot honom med ett par packåsnor som bar tvåhundra bröd, hundra russinkakor, hundra fruktkakor och en lägel vin.

² Kungen frågade honom: ”Varför har du med dig detta?” Siba svarade: ”Åsnorna är för kungens

15:32 med sönderrivna kläder och med jord på huvudet Uttryck för sorg (jfr t ex Est 4:1). **15:34** 2 Sam 17:6f. **16:1** 2 Sam 9:2f.

familj att rida på, brödet och fruktkakorna för tjänarna att äta och vinet för dem som blir utmatade i öknen att dricka.”

³ Kungen sade: ”Men var är din herres son?” Siba svarade kungen: ”Han är kvar i Jerusalem, för han tänkte: I dag ska Israels hus ge mig tillbaka min fars rike.”

⁴ Då sade kungen till Siba: ”Allt vad Mefiboshet äger ska vara ditt.” Siba svarade: ”Jag bugar mig till jorden. Låt mig finna nåd inför dina ögon, min herre kung.”

Shimei förbannar David

⁵ När kung David hade kommit till Bahurim, kom det ut en man därifrån som var släkt med Sauls hus. Han hette Shimei och var son till Gera. Han kom fram och for ut i förbannelser.

⁶ Han kastade sten på David och alla kung Davids tjänare, trots att allt folket och alla hjältarna omgav kungen både till höger och till vänster.

⁷ Shimei förbannade David och sade: ”Försvinn, försvinn! Du blodsmän, du fördärvets man!

⁸ HERREN har låtit allt blod från Sauls hus komma tillbaka över dig, du som blev kung i hans ställe. HERREN ger nu kungadömet i din son Absaloms hand. Se hur din ondska har drabbat dig, för du är en blodsmän.”

⁹ Då sade Abishaj, Serujas son, till kungen: ”Varför ska den där döda hunden få förbanna min herre kungen? Låt mig gå bort och hugga huvudet av honom.”

16:3 2 Sam 19:27. **16:5** 2 Sam 19:19, 1 Kung 2:8f. **16:5**
Bahurim By norr om Olivberget, på Benjamins område (Sauls stam, vers 11). **16:9** 1 Sam 24:15, 26:8, 2 Sam 9:8, 19:21.

10 Men kungen sade: "Vad har jag med er att göra, ni Serujas söner? Låt honom förbanna. För om HERREN har befallt honom att förbanna David, vem kan då säga: Varför gör du så?"

11 David sade vidare till Abishaj och alla sina tjänare: "Se, min son som har utgått från mitt eget liv försöker döda mig. Skulle då inte en benjamin vilja det? Låt honom vara och låt honom förbanna, för HERREN har befallt honom det.

12 Kanske ska HERREN se till mitt elände så att HERREN vänder hans förbannelse i dag till något gott för mig."

13 David fortsatte med sina män på vägen fram medan Shimei gick jämsides med honom längs berget och förbannade och kastade stenar och jord efter honom.

14 Kungen och allt folket som följde honom kom fram utmattade, och han vilade ut där.

Ahitofels råd

15 Men Absalom hade kommit till Jerusalem med allt sitt folk, Israels män, och Ahitofel var med honom.

16 När nu arkiten Hushaj, Davids vän, kom till Absalom ropade Hushaj till honom: "Leve kungen! Leve kungen!"

17 Absalom sade till Hushaj: "Är det så du visar trofasthet mot din vän? Varför har du inte följt med din vän?"

18 Hushaj svarade Absalom: "Nej, den som HERREN och folket och alla Israels män har utvalt, honom vill jag tillhöra och hos honom vill jag stanna.

¹⁹ Och dessutom, vem skulle jag tjäna om inte hans son? Så som jag tjänat din far vill jag tjäna dig.”

²⁰ Absalom sade till Ahitofel: ”Vad råder du oss att göra?”

²¹ Ahitofel sade till Absalom: ”Gå in till din fars bihustrur som han lämnade kvar för att se efter huset. Då får hela Israel höra att du gjort dig förhatlig för din far, och det styrker modet hos alla som är med dig.”

²² De slog upp ett tält åt Absalom på taket, och Absalom gick in till sin fars bihustrur inför ögonen på hela Israel.

²³ På den tiden ansågs Ahitofels råd lika mycket värt som om man hade frågat Guds ord. Så högt värdesatte både David och Absalom hans råd.

17

¹ Ahitofel sade till Absalom: ”Låt mig välja ut tolv tusen män, så ska jag bryta upp och förfölja David i natt.

² Jag ska överfalla honom medan han är utmattad och modlös och slå honom med skräck, och allt hans folk kommer då att fly. Bara kungen ska jag döda.

³ Allt folket ska jag föra tillbaka till dig. När alla återvänt utom mannen du söker, ska hela folket få frid.”

⁴ Det förslaget gillade Absalom och Israels alla äldste.

Hushajs råd

⁵ Men Absalom sade: ”Kalla också hit arkiten Hushaj och låt oss höra vad han har att säga.”

⁶ När Hushaj kom in till Absalom, sade Absalom till honom: ”Det här rådet har Ahitofel gett. Ska vi göra som han säger? Om inte, vad tycker du?”

⁷ Hushaj svarade Absalom: ”Det är inget bra råd som Ahitofel har gett den här gången.”

⁸ Han fortsatte: ”Du känner din far och hans män, de är hjältar och rasande som en björnhona som förlorat sina ungar ute på marken. Din far är en krigare och han vilar inte med sitt folk under natten.

⁹ Han har nu gömt sig i någon håla eller på något annat ställe. Om några här skulle falla redan i det första anfallet, skulle alla som fick höra det säga: Absaloms folk har lidit nederlag.

¹⁰ Då skulle även den tappreste, med hjärta som ett lejon, helt tappa modet. För hela Israel vet att din far är en hjälte och att de som följer honom är tappra män.

¹¹ Därför är nu mitt råd att du låter hela Israel från Dan till Beer-Sheba samlas till dig, talrika som sanden vid havet, och att du själv också går ut i striden.

¹² När vi då stöter på honom var han än finns, ska vi slå ner på honom som daggen faller över marken. Och inte en enda ska bli kvar, varken han själv eller någon av de män som är med honom.

¹³ Om han drar sig tillbaka in i någon stad, ska hela Israel kasta linor omkring den staden och dra ner den i dalen tills inte minsta lilla sten finns kvar av den.”

14 Då sade Absalom och alla Israels män: "Arkiten Hushajs råd är bättre än Ahitofels råd." Det var HERREN som hade ordnat det så att Ahitofels goda råd gjordes om intet, för att HERREN skulle bringa olycka över Absalom.

Hushaj låter varna David

15 Hushaj sade till prästerna Sadok och Ebjatar: "Det och det rådet har Ahitofel gett Absalom och de äldste i Israel, men jag har gett det och det rådet.

16 Sänd nu genast bud och säg till David: Stanna inte över natten vid vadställena i öknen utan gå över, så att inte kungen och allt hans folk blir utplånade."

17 Jonatan och Ahimaas höll till vid Rogelskällan. En tjänstekvinna gick med bud till dem, och sedan brukade de själva gå med budskapet till kung David, eftersom de inte kunde gå in i staden och visa sig där.

18 Men en pojke fick se dem och berättade det för Absalom. Då skyndade sig de båda i väg till Bahurim och gick in till en man som hade en brunn på sin gård. Där steg de ner.

19 Hans hustru tog ett skynke och bredde ut det över brunnsöppningen och strödde gryn ovanpå så att ingen kunde märka något.

20 När Absaloms tjänare kom in i huset till kvinnan och frågade efter Ahimaas och Jonatan, svarade hon dem: "De gick över bäcken." Sedan de sökt efter dem men inte funnit dem, återvände de till Jerusalem.

17:14 Job 5:1f. **17:17** Jos 15:7, 18:16, 2 Sam 15:27. **17:17** Rogelskällan Brunn några hundra meter söder om Jerusalem. **17:19** Jos 2:4f.

²¹ När de hade gett sig av, kom männen upp ur brunnen och gick med sitt budskap till kung David. De sade till honom: ”Bryt upp och skynda er över vattnet, för det och det rådet har Ahitofel gett angående er.”

²² Då bröt David upp med allt folket han hade hos sig och gick över Jordan. När det ljusnade saknades inte en enda, utan alla hade kommit över Jordan.

²³ När Ahitofel såg att hans råd inte följdes, sadlade han sin åsna och bröt upp och återvände hem till sin stad. Sedan han hade ordnat med sitt hus hängde han sig. Så dog han och blev begravd i sin fars grav.

²⁴ David hade kommit till Mahanajim, när Absalom och alla Israels män som var med honom gick över Jordan.

²⁵ Absalom hade satt Amasa i Joabs ställe över hären. Amasa var son till en man vid namn Jitra, en israelit som hade gått in till Abigal, Nahas dotter, Serujas syster, Joabs mor.

²⁶ Israel och Absalom slog läger i Gileads land.

²⁷ När David kom till Mahanajim hade Shobi, Nahashs son från Rabba i ammoniternas land, och Makir, Ammiels son från Lo-Debar, och Barsillaj, en gileadit från Rogelim,

²⁸ fört dit sängar, skålar, lerkärl, vete, korn, mjöl, rostade ax, bönor, linsärter, annat rostat,

17:24 Mahanajim Ca 4 mil nordost om vadstället över Jordan vid Jeriko (se 2:8 och 1 Mos 32:2). **17:25** 2 Sam 19:13, 1 Krön 2:16f.

17:25 israelit Andra handskrifter (så Septuaginta): ”israelit” (ökenfolk, 1 Mos 16:11, 25:12f). **17:27** 2 Sam 9:4, 19:31f, 1 Kung 2:7.

²⁹ honung, gräddmjölk, får och ost av komjölk till mat åt David och hans folk. De tänkte: "Folket är hungrigt, trött och törstigt i öknen."

18

Absaloms död

¹ David mönstrade sitt folk och satte befälhavare över dem, några över tusen och andra över hundra.

² Därefter sände han i väg folket: en tredjedel under Joabs befäl, en tredjedel under Abishajs, Serujas sons, Joabs brors, befäl och en tredjedel under gatiten Ittajs befäl. Kungen sade till folket: "Jag själv vill också dra ut med er."

³ Men folket sade: "Du får inte gå med, för om vi måste fly bryr de sig inte om oss, och även om hälften av oss stupar bryr sig ingen om det. Men du är lika mycket värd som tiotusen av oss. Därför är det bättre om du är redo att komma och hjälpa oss från staden."

⁴ Då sade kungen till dem: "Jag gör som ni anser vara bäst." Kungen ställde sig vid sidan av porten medan allt folket drog ut i avdelningar på hundra och tusen.

⁵ Men kungen befallde Joab, Abishaj och Ittaj och sade: "För min skull, var försiktiga med min pojke Absalom." Allt folket hörde hur kungen gav denna befallning om Absalom till alla befälhavarna.

⁶ Så drog trupperna ut på fältet för att möta israeliterna, och det blev strid i Efraims skog.

⁷ Där blev Israels folk slaget av Davids tjänare. Det blev ett stort manfall, tjugotusen man stupade där den dagen.

⁸ Striden bredde ut sig över hela trakten, och skogen slukade fler bland folket den dagen än svärdet.

⁹ Och Absalom stötte på några av Davids tjänare där han red på sin mulåsna. När mulåsnan kom in under en stor terebint med täta grenar fastnade hans huvud i terebinten, och han blev hängande mellan himmel och jord medan mulåsnan under honom rusade vidare.

¹⁰ En man såg det och berättade det för Joab och sade: ”Jag såg Absalom hänga där borta i en terebint.”

¹¹ Då sade Joab till mannen som berättade det för honom: ”Du såg honom! Varför slog du honom inte genast till marken? Då skulle jag ha gett dig tio siklar silver och ett bälte.”

¹² Men mannen svarade Joab: ”Även om jag fick väga upp tusen siklar silver i mina händer skulle jag inte lyfta min hand mot kungens son, för kungen befallde ju dig och Abishaj och Ittaj så att vi hörde det: Var rädda om min pojke Absalom.

¹³ Hade jag handlat svekfullt och tagit hans liv skulle du säkert ha lämnat mig i sticket, eftersom ingenting kan döljas för kungen.”

¹⁴ Joab sade: ”Jag tänker inte slösa tid här med dig.” Han tog tre spjut i sin hand och stötte dem i Absaloms hjärta medan han ännu var vid liv där under terebinten.

18:9 2 Sam 14:26. **18:11** tio siklar silver Drygt 100 gram, en årslön för en enkel arbetare (jfr Dom 17:10).

15 Och tio unga män, Joabs väpnare, omringade Absalom och högg honom till döds.

16 Sedan blåste Joab i hornet, och folket slutade förfölja Israel eftersom Joab höll tillbaka sina trupper.

17 De tog Absalom och kastade honom i en stor grop i skogen och staplade upp ett mycket stort stenröse över honom. Och hela Israel flydde, var och en till sitt tält.

18 Medan Absalom ännu levde hade han låtit resa åt sig en minnessten som står i Kungadalen, för han tänkte: "Jag har ingen son som kan bevara minnet av mitt namn." Han hade uppkallat stenen efter sitt namn, och den heter än i dag Absaloms minnessten.

David sörjer Absaloms död

19 Ahimaas, Sadoks son, sade: "Låt mig springa och ge kungen glädjebudet att HERREN har dömt honom fri från hans fienders hand."

20 Men Joab sade till honom: "I dag blir du ingen glädjebudbärare. En annan dag kan du komma med goda nyheter, men i dag bär du inga goda nyheter eftersom kungens son är död."

21 Därefter sade Joab till en nubier: "Gå och berätta för kungen vad du har sett." Nubiern föll ner för Joab och sprang sedan i väg.

18:17 Jos 7:26, 8:29, 2 Sam 19:8. **18:17** stenröse Begravning för framstående fiende (Jos 7:26, 8:29). **18:18** 1 Mos 14:17, 2 Sam 14:27. **18:18** minnessten Kungadalen är troligen Kidron-

dalen (jfr 1 Mos 14:17). Där står idag ett monument som felaktigt kallas "Absaloms pelare" (eftersom det är rest mycket senare).

18:18 ingen son Absalom fick tre söner (14:27). Kanske var de vid det laget döda.

²² Men Ahimaas, Sadoks son, sade än en gång till Joab: "Vad som än händer, låt mig också springa i väg efter nubiern." Joab sade: "Varför vill du springa, min son? Det är ju inget glädjebud som ger någon lön."

²³ Han svarade: "Vad som än händer vill jag springa." Då sade Joab till honom: "Spring då." Och Ahimaas rusade i väg över Jordanslätten och hann förbi nubiern.

²⁴ Under tiden satt David inne i porten. Och väktaren gick upp på porttaket vid muren. Då lyfte han blicken och fick syn på en man som kom springande ensam.

²⁵ Väktaren ropade för att meddela kungen, och kungen sade: "Är han ensam så har han ett glädjebud". Och han kom allt närmare.

²⁶ Därefter fick väktaren se en annan man komma springande, och väktaren ropade till portvakten: "Se! En man till kommer springande ensam." Kungen sade: "Han kommer också med glädjebud."

²⁷ Väktaren sade: "Efter sättet att springa verkar den förste vara Ahimaas, Sadoks son". Då sade kungen: "Det är en god man, han kommer nog med ett gott budskap."

²⁸ Ahimaas ropade till kungen: "Allt är väl!" Därefter böjde han sig ner till marken på sitt ansikte inför kungen och sade: "Lovad är HERREN din Gud som har utlämnat männen som lyfte sin hand mot min herre kungen!"

²⁹ Då frågade kungen: "Är allt väl med min pojke Absalom?" Ahimaas svarade: "Jag såg att det var

stor förvirring när Joab sände i väg kungens andre tjänare och mig, din tjänare, men jag vet inte vad det gällde.”

³⁰ Kungen sade: ”Gå åt sidan och stå kvar här.”
Då gick han åt sidan och väntade.

³¹ Just då kom nubiern, och han sade: ”Min herre och kung, ta emot ett glädjebud! HERREN har i dag dömt dig fri från alla som reste sig mot dig.”

³² Kungen frågade nubiern: ”Är allt väl med min pojke Absalom?” Nubiern svarade: ”Som det gick med den pojken, så må det gå med min herre kungens fiender och med alla som reser sig mot dig för att skada dig.”

³³ Då blev kungen djupt upprörd och gick upp i salen över porten och grät. Medan han gick ropade han: ”Min son Absalom! Min son, min son Absalom! Om jag bara fått dö i ditt ställe! Absalom, min son, min son!”

19

Joabs straffal till David

¹ Man berättade för Joab: ”Se, kungen gråter och sörjer över Absalom.”

² Och segern blev till sorg den dagen för allt folket, när de den dagen hörde hur kungen sörjde över sin son.

³ Folket smög sig in i staden den dagen så som folk gör när de skäms över att ha flytt i en strid.

⁴ Men kungen hade dolt sitt ansikte och klagade med hög röst: ”Min son Absalom! Absalom, min son, min son!”

⁵ Då gick Joab in i huset till kungen och sade: ”I dag har du förödmjukat alla dina tjänare, de som i dag har räddat ditt liv och dina söners och döttrars liv och dina hustrurs liv och dina bihustrurs liv.

⁶ Du älskar dem som hatar dig och hatar dem som älskar dig! Du har visat i dag att dina befälhavare och tjänare inget betyder för dig. För i dag förstår jag att om Absalom varit vid liv men vi andra döda, skulle du ha varit nöjd.

⁷ Res dig nu och gå ut och tala vänligt till dina tjänare. För jag svär vid HERREN att om du inte gör det, så kommer inte en enda att stanna kvar hos dig över natten. Och det skulle vara mycket värre för dig än allt det onda som drabbat dig från din ungdom ända till nu.”

⁸ Då reste sig kungen upp och satte sig i porten. Och det meddelades till alla trupperna: ”Nu sitter kungen i porten.” Då kom alla trupperna och ställde upp sig framför kungen. Men israeliterna hade flytt, var och en till sitt tält.

David återvänder till Jerusalem

⁹ Allt folket i alla Israels stammar tvistade med varandra och sade: ”Kungen har räddat oss från våra fienders hand och befriat oss från filisteerna. Nu har han flytt ut ur landet för Absalom.

¹⁰ Men Absalom som vi smorde till kung över oss har dött i striden. Varför säger ni då inget om att hämta tillbaka kungen?”

¹¹ Kung David sände bud till prästerna Sadok och Ebjatar och lät säga: ”Säg till de äldste i Juda:

19:8 2 Sam 15:2, 18:17. **19:8** porten Platsen där samhällets beslut fattades och kungen kunde möta folket (1 Kung 22:10).

Varför ska ni vara de sista att hämta kungen hem igen? Det som hela Israel talar om har kommit till kungens kännedom där han bor.

¹² Ni är ju mina bröder, mitt eget kött och blod. Varför ska ni då vara de sista att hämta kungen tillbaka?

¹³ Och säg till Amasa: Är du inte mitt kött och blod? Må Gud straffa mig både nu och i framtiden om du inte för all framtid blir överbefälhavare hos mig i stället för Joab.”

¹⁴ På så sätt vände han alla Juda mäns hjärtan som en enda man så att de sände bud till kungen: ”Kom tillbaka, du och alla dina tjänare.”

¹⁵ Så vände kungen tillbaka och kom till Jordan. Då hade Juda män redan kommit till Gilgal för att möta kungen och föra honom över Jordan.

Shimei benådas

¹⁶ Benjaminiten Shimei, Gerars son från Bahurim, skyndade sig och kom ner med Juda män för att möta kung David.

¹⁷ Med honom följde tusen man från Benjamin och även Siba som hade varit tjänare i Sauls hus, och hans femton söner och tjugo tjänare. De skyndade till Jordan före kungen

¹⁸ och gick över vid vadstället för att föra över kungens familj och göra allt efter hans önskemål.

Shimei, Gerars son, föll ner inför kungen när han skulle ta sig över Jordan.

19:13 2 Sam 17:25, 1 Krön 2:16f. **19:13** Amasa Betyder ”Herren bär”. Systerson till kung David (17:25), senare mördad (20:8f).

19:17 2 Sam 9:2, 10, 16:1f.

19 Han sade till kungen: ”Herre, tillräkna mig inte min missgärning och tänk inte på hur illa din tjänare gjorde den dag då min herre kungen drog ut från Jerusalem. Må kungen inte lägga det på hjärtat.

20 För jag, din tjänare, vet att jag har syndat. Därför har jag i dag som den förste i hela Josefs hus kommit hit ner för att möta min herre kungen.”

21 Då sade Abishaj, Serujas son: ”Borde inte Shimei mista livet när han har förbannat HERRENS smorde?”

22 Men David svarade: ”Vad har jag med er att göra, ni Serujas söner? Är ni mina motståndare i dag? Skulle i dag någon dödas i Israel? Jag vet att i dag är det jag som är kung i Israel.”

23 Och kungen sade till Shimei: ”Du ska inte dö.” Kungen gav honom sin ed på det.

Mefiboshet

24 Mefiboshet, Sauls son, kom också ner för att möta kungen. Han hade varken ansat fötter eller skägg eller tvättat sina kläder från dagen då kungen drog bort till dagen då han kom välbehållen tillbaka.

25 När han kom från Jerusalem för att möta kungen, sade kungen till honom: ”Varför följde du inte med mig, Mefiboshet?”

26 Han svarade: ”Min herre kung, min tjänare bedrog mig, för din tjänare sade till honom: Låt

19:19 2 Sam 16:5f. **19:21** 2 Sam 16:9. **19:22** 1 Sam 11:13, 2 Sam 16:10. **19:23** 1 Kung 2:8f, 36f. **19:24** varken ansat fötter eller skägg eller tvättat sina kläder Uttryck för sorg och fasta (jfr 12:20, Matt 6:17). **19:26** min tjänare Dvs Siba (se 16:1).

sadla min åsna, jag vill rida på den och följa med kungen eftersom din tjänare är halt.

²⁷ Han förtalade din tjänare hos min herre kungen. Men min herre kungen är som Guds ängel, så gör vad som är gott i dina ögon.

²⁸ Hela min fars hus förtjänade inget annat än döden inför min herre kungen, ändå lät du din tjänare sitta bland dem som får äta vid ditt bord. Vilken rätt har jag då mer att vädja inför kungen?"

²⁹ Kungen sade till honom: "Varför tala mer om saken? Jag har bestämt att du och Siba ska dela marken."

³⁰ Då sade Mefiboshet till kungen: "Han får gärna ta alltsammans, när nu min herre och kung har kommit välbehållen hem."

Barsillaj

³¹ Gileaditen Barsillaj hade kommit ner från Rogelim och gick med kungen till Jordan för att ledsaga honom över.

³² Barsillaj var nu mycket gammal, åttio år. Han hade sörjt för kungens behov medan denne var i Mahanajim, för han var en mycket rik man.

³³ Kungen sade till Barsillaj: "Du ska följa med mig, så ska jag sörja för dina behov hemma hos mig i Jerusalem."

³⁴ Men Barsillaj svarade kungen: "Hur många år har jag kvar att leva, så att jag skulle följa med kungen upp till Jerusalem?"

³⁵ Jag är nu åttio år gammal. Kan jag skilja mellan vad som är gott eller dåligt? Eller kan

19:27 2 Sam 14:17, 20, 16:1f. **19:28** 2 Sam 9:10f. **19:29** 2 Sam 16:4.

19:31 2 Sam 17:27f. **19:32** 1 Kung 2:7.

din tjänare känna smaken på vad han äter eller dricker? Eller kan jag ännu höra sångare och sångerskor sjunga? Varför skulle då din tjänare bli ytterligare en börda för min herre kungen?

³⁶ Din tjänare ska bara gå med kungen över Jordan ett kort stycke. Varför skulle kungen ge mig en sådan belöning?

³⁷ Låt din tjänare få vända tillbaka så att jag får dö i min egen stad, nära min fars och mors grav. Här är din tjänare Kimham, låt honom få följa med min herre kungen. Gör för honom vad som är gott i dina ögon.”

³⁸ Då sade kungen: ”Kimham ska följa med mig, och jag ska göra för honom vad som är gott i dina ögon. Allt du begär av mig ska jag göra för dig.”

³⁹ Och hela hären gick över Jordan, och sedan kungen hade gått över kysste han Barsillaj och välsignade honom. Sedan vände Barsillaj tillbaka hem igen.

Grälet om kungen

⁴⁰ Kungen drog nu till Gilgal och Kimham följde med honom. Hela Juda tillsammans med hälften av Israels folk förde kungen dit.

⁴¹ Men då kom alla Israels män till kungen och sade till honom: ”Varför fick våra bröder, Juda män, stjäla dig och föra kungen och hans familj över Jordan tillsammans med Davids män?”

⁴² Alla Juda män svarade Israels män: ”Kungen står oss närmast. Varför blir ni upprörda över det? Har vi levt på kungen eller skaffat oss fördelar genom honom?”

⁴³ Men Israels män svarade Juda män: ”Vi har tio gånger större del i kungen, alltså även i David. Varför har ni föraktat oss? Var det inte vi som först talade om att hämta hem vår kung?” Men Juda män använde ännu hårdare ord än Israels män.

20

Shebas uppror

¹ Där fanns nu av en händelse en illasinnad man vid namn Sheba, Bikris son, en benjaminit. Han blåste i hornet och sade:

”Vi har ingen del i David,
ingen arvslott i Ishais son.
Var och en till sitt tält, Israel!”

² Då övergav Israels alla män David och följde Sheba, Bikris son. Men Juda män höll sig till sin kung, från Jordan ända till Jerusalem.

³ David kom nu till sitt palats i Jerusalem, och kungen tog de tio bihustrurna som han hade lämnat kvar för att se efter palatset och satte dem i ett särskilt hus under bevakning. Han gav dem underhåll men gick inte in till dem. Där förblev de instängda till sin död och levde som äncor.

⁴ Kungen sade till Amasa: ”Kalla samman Juda män åt mig inom tre dagar och inställ dig här även du.”

⁵ Amasa gav sig då i väg för att kalla samman Juda. Men när han dröjde över den bestämda tiden,

⁶ sade David till Abishaj: ”Nu kommer Sheba, Bikris son, att göra oss mer skada än Absalom. Ta din herres tjänare och sätt efter honom så att han inte finner befästa städer och kommer undan oss.”

⁷ Då drog Joabs män ut efter honom tillsammans med kereteerna och peleteerna och alla hjältarna. De drog ut från Jerusalem för att jaga Sheba, Bikris son.

⁸ När de hade hunnit till den stora stenen vid Gibeon kom Amasa mot dem. Joab var då klädd i sin vapendräkt, och ovanpå bar han ett bälte med ett svärd i skidan, fäst vid höften. När han nu gick fram, föll det ut.

⁹ Joab sade till Amasa: ”Är det väl med dig, min bror?” Och Joab grep Amasa i skägget med högra handen för att kyssa honom.

¹⁰ Amasa var inte på sin vakt mot svärdet som Joab hade i handen, och Joab stötte honom i buken med det så att hans inälvor rann ut på marken. Så dog han utan att Joab behövde ge en andra stöt.

Sedan fortsatte Joab och hans bror Abishaj att förfölja Sheba, Bikris son.

¹¹ En av Joabs män som stod bredvid Amasa ropade: ”Var och en som är Joabs vän och står på Davids sida – följ Joab!”

¹² Amasa låg badande i sitt blod mitt på vägen. När mannen såg att allt folket stannade, förde han undan Amasa från vägen in på åkern och kastade ett skynke över honom, eftersom han såg att alla som kom förbi stannade.

20:8 Amasa Joabs kusin (17:25) och konkurrent om posten som överbefälhavare (19:13). **20:10** 2 Sam 3:27, 1 Kung 2:5.

13 Så snart man hade lyft undan honom från vägen, följde alla efter Joab för att förfölja Sheba, Bikris son.

14 Sheba drog genom alla Israels stammar till Abel, det vill säga Bet-Maaka, och genom hela Habberim. Och folk samlades och följde honom.

15 Men Joab kom och belägrade honom i Abel Bet-Hammaaka och kastade upp en jordvall mot staden som nådde fram till yttermuren. Allt Joabs folk arbetade på att förstöra muren och få den att falla.

16 Då ropade en klok kvinna från staden: "Lyssna! Lyssna! Säg till Joab att han kommer hit så att jag får tala med honom."

17 När han kom fram till kvinnan frågade hon: "Är du Joab?" Han svarade: "Ja." Hon sade till honom: "Lyssna till din tjänarinnas ord." Han svarade: "Jag lyssnar."

18 Då sade hon: "Förr brukade man säga: 'I Abel ska man fråga till råds.' Sedan var saken avklarad.

19 Vi är de mest fridsamma och trofasta i Israel, och du försöker förstöra en stad som är en moder i Israel. Varför vill du utplåna HERRENS arvedel?"

20 Joab svarade: "Nej aldrig, aldrig att jag skulle utplåna eller förstöra!

21 Så är det inte. Men en man från Efraims bergsbygd som heter Sheba, Bikris son, har rest sig mot kung David. Utlämna bara honom så drar jag bort från staden." Kvinnan svarade Joab: "Hans huvud ska kastas ut till dig över muren."

20:15 Abel Bet-Hammaaka Stad vid Israels norra gräns, en halvmil nordväst om Dan.

²² Sedan vände sig kvinnan med sitt kloka råd till allt folket, och de högg huvudet av Sheba, Bikris son, och kastade ut det till Joab. Då blåste han i hornet, och de drog bort från staden, var och en till sitt tält. Och Joab vände tillbaka till kungen i Jerusalem.

²³ Joab hade nu befälet över hela krigshären i Israel, och Benaja, Joadas son, hade befälet över kereteerna och peleteerna.

²⁴ Adoram var ansvarig för tvångsarbetena, och Joshafat, Ahiluds son, var kansler.

²⁵ Seja var sekreterare och Sadok och Ebjatar präster.

²⁶ Även jairiten Ira var präst hos David.

21

David hämnas gibeoniterna

¹ Under Davids tid drabbade en svält som varade tre år i följd. Då sökte David HERRENS ansikte. HERREN svarade: ”Det beror på Saul och hans blodbefläckade hus, för att han dödade gibeoniterna.”

² Då kallade kungen till sig gibeoniterna och talade med dem. Gibeoniterna var inte israeliter utan en rest av amoreerna. Trots att Israels barn hade gett dem sin ed, hade Saul i sin iver för Israels barn och Juda försökt döda dem.

20:23 2 Sam 8:16f, 1 Kung 4:2f, 1 Krön 18:15f. **21:1** 1 Mos 12:10, 41:54. **21:2** Jos 9:15, 19. **21:2** gett dem sin ed Vid erövringen av landet fyrahundra år tidigare (Jos 9:15).

³ David sade till gibeoniterna: "Vad ska jag göra för er? Och hur ska jag bringa försoning så att ni välsignar HERRENS arvedel?"

⁴ Gibeoniterna svarade honom: "Vi vill inte ha silver och guld från Saul och hans hus, och vi har heller inte rätt att döda någon i Israel." David frågade: "Vad begär ni då att jag ska göra för er?"

⁵ De svarade kungen: "Mannen som ville förgöra oss och planerade att utrota oss så att vi inte skulle finnas kvar i Israels land –

⁶ låt sju av hans söner utlämnas till oss så att vi får hänga upp dem inför HERREN i Sauls Gibeon, han som var HERRENS utvalde." Kungen sade: "Jag ska utlämna dem."

⁷ Men kungen skonade Mefiboshet, son till Sauls son Jonatan, på grund av eden som David och Sauls son Jonatan hade gett varandra inför HERREN.

⁸ Kungen tog de båda söner som Rispa, Ajas dotter, hade fött åt Saul, nämligen Armoni och Mefiboshet, och de fem söner som Merab, Sauls dotter, hade fött åt meholatiten Adriel, Barsillajs son.

⁹ Dem överlämnade han i gibeoniternas händer, och de hängde upp dem på berget inför HERREN så att alla sju dog på samma gång. Det var under de första skördedagarna, när kornskörden började, som

21:6 4 Mos 25:4. **21:6** hänga upp Skamstraff efter avrättning (Jos 8:29, 10:26). Den upphängde skulle begravas före kvällen (5 Mos 21:22, jfr Joh 19:31). Även Saul hade blivit upphängd (1 Sam 31:10f). **21:7** 1 Sam 18:3f, 20:15f, 23, 42, 23:18. **21:8** 1 Sam 18:19, 2 Sam 3:7, 1 Krön 15:29. **21:8** Merab Andra handskrifter: "Mikal" (men jfr 1 Sam 18:19, 2 Sam 6:23). **21:9** när kornskörden började Vid påsken i april.

de blev dödade.

¹⁰ Rispa, Ajas dotter, tog sin sorgdräkt och bredde ut den åt sig ovanpå klippan, från början av skörden tills vattnet strömmade ner från himlen över kropparna. Hon lät inte himlens fåglar röra dem om dagen eller markens vilda djur om natten.

¹¹ När det berättades för David vad Sauls bihustru Rispa, Ajas dotter, hade gjort,

¹² gav sig David i väg och hämtade Sauls och hans son Jonatans ben från invånarna i Jabesh i Gilead. De hade smugit bort deras kroppar från torget i Bet-Shan där filisteerna hade hängt upp dem den dagen filisteerna besegrade Saul på Gilboa berg.

¹³ När David hade hämtat Sauls och hans son Jonatans ben därifrån samlade man också ihop de upphängdas ben.

¹⁴ Sedan begravde man Sauls och hans son Jonatans ben i Benjamins land, i Sela, i graven som tillhörde Sauls far Kish. Man gjorde allt som kungen hade befallt. Därefter lyssnade Gud till landets bön.

Strider mot filisteerna

¹⁵ Filisteerna började krig mot Israel på nytt, och David drog ner med sina tjänare. De stred mot filisteerna, och David blev utmattad.

¹⁶ Och Jisbo-Benob, en av rafaernas ättlingar, tänkte då döda David. Han hade en lans som vägde trehundra siklar koppar och bar en ny rustning.

21:12 1 Sam 31:11f. **21:16** rafaerna Högest jättfolk (se 5 Mos 3:11, Jos 11:21f med not). **21:16** trehundra siklar koppar Drygt 3 kg. **21:16** en ny rustning Annan översättning: "ett nytt svärd".

17 Men Abishaj, Serujas son, kom till hans hjälp och dödade filisténer. Då tog Davids män en ed av honom: ”Du får inte dra ut med oss i striden mer. Du får inte släcka Israels lampa.”

18 Efter en tid blev det strid med filisteerna vid Gob. Det var då hushatiten Sibbekaj dräpte Saf, en av rafaernas ättlingar.

19 Ännu en gång blev det strid med filisteerna vid Gob. Elhanan, Jaare-Oregims son från Betlehem, slog då ihjäl gatiten Goliat, vars spjutskaft liknade en vävbom.

20 Sedan blev det återigen strid vid Gat. Där var en reslig man som hade sex fingrar på varje hand och sex tår på varje fot, tillsammans tjugofyra. Han var också ättling till rafaerna.

21 När han hånade Israel blev han dödad av Jonatan, son till Shimea, Davids bror.

22 Dessa fyra var ättlingar till rafaerna i Gat. De föll för Davids och hans tjänares hand.

22

Davids segersång

1 David sjöng denna sång till HERREN när HERREN hade räddat honom från alla hans fiender och ur Sauls våld.

2 Han sade:

21:17 2 Sam 18:3, 1 Kung 11:36, 15:4, 2 Kung 8:19, Ps 132:17, Ords 13:9.

21:17 Israels lampa Det hopp som kungen, Guds smorde, var för folket (2 Krön 21:7, Ps 132:17). **21:18** 1 Krön 20:4. **21:19**

1 Sam 17:7, 1 Krön 20:5. **21:19** gatiten Goliat Syftar troligen på Goliats bror (1 Krön 20:5). Se 1 Sam 17. **21:21** 1 Sam 16:9, 2 Sam 13:3,

1 Krön 2:13. **22:1** Ps 18:1f. **22:1** denna sång En snarlik version av psalmen finns i Psaltaren som Ps 18. **22:2** 5 Mos 32:4.

- HERRE, mitt bergfäste,
min borg och min räddare,
3 min Gud, min klippa
och min tillflykt,
min sköld och min frälsnings horn,
mitt värn och mitt skydd,
min frälsare som frälser mig
från våldet.
4 Till HERREN, den högt lovade,
ropar jag,
och jag blir frälst från mina fiender.
- 5 Dödens vågor omgav mig,
fördärvets strömmar skrämdde mig.
6 Dödsrikets band omslöt mig,
dödens snaror mötte mig.
7 I min nöd åkallade jag HERREN,
jag ropade till min Gud.
Från sitt tempel hörde han min röst,
mitt rop nådde hans öron.
- 8 Då skakade jorden och bävade,
himlens grundvalar darrade,
de skakade av hans brinnande vrede.
9 Rök steg ur hans näsa
och förtärande eld ur hans mun,
det gnistrade av glöd från honom.
10 Han sänkte himlen och steg ner
med mörka moln under sina fötter,

22:3 Ps 3:4, 144:2, Luk 1:69, Hebr 2:13. **22:5** Job 22:10, Ps 55:5,
Jona 2:3. **22:6** Ps 116:3. **22:7** Ps 3:5, 120:1, Jona 2:3f.
22:8 Ps 68:9. **22:9** 2 Mos 19:18, 24:17, 5 Mos 4:24, 32:22, Ps 97:3,
Hebr 12:29. **22:10** Ps 99:1, 104:3.

- 11 han red på keruben och flög,
han svävade fram på vindens vingar.
- 12 Han gjorde mörker till sitt skydd
omkring honom:
vattenmassor, tjocka moln.
- 13 Ur glansen framför honom
flammade glödande kol.
- 14 HERREN dundrade från himlen,
den Högste höjde sin röst.
- 15 Han sköt pilar och skingrade dem,
blixtar och förvirrade dem.
- 16 Flodbäddar blev synliga,
jordens grundvalar blottades
för HERRENS tillrättavisning,
för hans vredes stormvind.
- 17 Han räckte sin hand från höjden
och grep tag i mig,
han drog mig upp
ur de väldiga vattnen.
- 18 Han räddade mig
från min mäktige fiende,
från dem som hatade mig
och var starkare än jag.
- 19 De anföll mig på min olyckas dag,
men HERREN var mitt stöd.
- 20 Han förde mig ut på rymlig plats,
han räddade mig
eftersom han älskar mig.

- 21 HERREN var god mot mig
 efter min rättfärdighet,
 han lönade mig
 efter mina händers renhet,
22 för jag har hållit mig
 på HERRENS vägar
 och inte avfallit från min Gud.
23 Jag har haft alla hans domar
 för ögonen
 och inte avvisat hans stadgar.
24 Jag har varit fullkomlig inför honom
 och aktat mig för synd.
25 Därför har HERREN lönat mig efter min
 rättfärdighet,
 efter min renhet inför hans ögon.
- 26 Mot den trogne är du trofast,
 mot den fullkomlige
 är du fullkomlig.
27 Mot den rene är du ren,
 men mot den falske är du vrång.
28 Du frälser ett förtryckt folk,
 men du har ögonen på de stolta
 och ödmjucar dem.
29 Ja, du är min lampa, HERRE,
 HERREN gör mitt mörker ljust.
30 Med dig slår jag ner en armé,
 med min Gud stormar jag murar.

22:21 1 Sam 26:23, 1 Kung 8:32, Job 22:30, Ps 17:1, 24:4. **22:24**
1 Kung 14:8, 15:5. **22:25** 1 Sam 26:23f. Ords 11:31. **22:27**
3 Mos 26:23f, Ps 146:9, Ords 3:34, Hes 7:27. **22:28** Ords 29:23,
Dan 4:34, Luk 1:51f, 1 Petr 5:5. **22:29** Ps 112:4. **22:30** 2 Sam 5:6f,
Ps 60:14, Fil 4:13.

- 31 Guds väg är fullkomlig,
HERRENS ord är rent.
Han är en sköld för alla
som flyr till honom.
- 32 Vem är Gud förutom HERREN,
vem är en klippa utom vår Gud?
- 33 Gud är mitt starka värn,
han gör min väg fullkomlig.
- 34 Du gör mina fötter som hindens
och ställer mig på mina höjder.
- 35 Du lär mina händer att strida,
mina armar
att spänna kopparbågen.
- 36 Du ger mig din frälsnings sköld,
din ödmjukhet gör mig stor.
- 37 Du gör plats för mina steg
där jag går,
mina fötter vacklar inte.
- 38 Jag förföljde mina fiender
och förgjorde dem,
jag vände inte förrän
jag gjort slut på dem.
- 39 Jag gjorde slut på dem och slog dem
så att de inte kunde resa sig,
de föll under mina fötter.
- 40 Du rustade mig med kraft
för striden,

22:31 Ps 12:7, 19:9, 119:140. **22:32** 5 Mos 4:35, 32:39, 1 Sam 2:2, Jes 43:11, 44:6, 8. **22:33** han gör min väg fullkomlig Andra handskrifter: "han leder den fullkomlige på hans väg". **22:34** Ps 40:3, Hab 3:19. **22:35** Ps 144:1. **22:36** 2 Sam 7:18, Ps 8:5, Ef 6:16f. **22:37** Ps 17:5, 31:9, Ords 4:12.

- du böjde mina motståndare
under mig.
- 41 Mina fiender drev du
på flykten för mig,
dem som hatade mig förintade jag.
- 42 De såg sig omkring,
men ingen räddare fanns,
till HERREN,
men han svarade dem inte.
- 43 Jag malde dem till stoft på marken,
jag krossade dem
och trampade ner dem
som smuts på gatan.
- 44 Du räddade mig ur mitt folks strider,
du bevarade mig
som ett huvud över hednafolk,
folk jag inte kände blev mina tjänare.
- 45 Främlingar kröp för mig,
så snart de hörde om mig
lydde de mig.
- 46 Främlingarnas mod vissnade bort,
bävande lämnade de sina fästen.
- 47 HERREN lever!
Lovad är min klippa,
upphöjd är Gud,
min frälsnings klippa.
- 48 Gud, du har gett mig hämnd
och lagt folken under mig.
- 49 Du har fört mig ut från mina fiender,
du har upphöjt mig

över mina motståndare
och räddat mig från våldsmän.
50 Därför vill jag tacka dig
bland hednafolken, HERRE,
och lovsjunga ditt namn,
51 för du ger stora segrar till din kung
och visar nåd mot din smorde,
mot David och hans ätt till evig tid.

23

Davids sista ord

¹ Dessa är Davids sista ord.
Så säger David, Ishais son,
så säger mannen
som upphöjdes högt,
Jakobs Guds smorde,
Israels ljuvliga sångare:
² HERRENS Ande har talat genom mig,
hans ord är på min tunga.
³ Israels Gud har talat,
Israels klippa har sagt till mig:

”Den som regerar över människor
i rättfärdighet,
den som regerar
i vördnad för Gud,
⁴ han är som morgonens ljus
när solen går upp,
en morgon utan moln
då jorden grönskar

22:50 Rom 15:9. **22:51** 2 Sam 7:8f, Ps 144:10. **23:2** Jes 59:21,
Matt 22:43f, Apg 1:16, 2 Petr 1:21. **23:3** Ps 72:1f, Jes 11:2f, Jer 23:5f,
33:15f. **23:4** Dom 5:31, Job 22:28, Ps 72:6, 97:11, Jes 9:2, Joh 8:12.

av solsken efter regn.”

⁵ Är det inte så
med mitt hus inför Gud?
Han har slutit
ett evigt förbund med mig,
ordnat och tryggt i allt.
All min frälsning och allt jag begär
låter han växa fram.

⁶ Men de onda
liknar alla bortkastade törnen
som man inte tar i med handen.

⁷ Den som rör vid dem
rustar sig med järn
och med spjutskaft,
och de bränns upp i eld på stället.

Davids hjältar

⁸ Dessa är namnen på Davids hjältar: Josheb-Bashebet, en takemonit, den främste av kämparna. Han svängde sitt spjut över åttahundra slagna på en gång.

⁹ Efter honom kom Eleasar, son till Dodi, son till en ahoait. Han var en av de tre hjältar som var med David när de hånade filisteerna som hade samlats där till strid. Israels män drog sig tillbaka,

¹⁰ men Eleasar höll stånd och angrep filisteerna tills hans hand var så trött att den satt som klistrad vid svärdet. HERREN gav en stor seger den dagen.

23:5 2 Sam 7:12f, 1 Krön 16:17, Jes 55:3. **23:7** Matt 13:30. **23:8**
1 Krön 11:10f. **23:8** Josheb-Bashebet Betyder ungefär ”sitter där
han sitter”. Septuaginta: ”Ish-Boshet” (som i 2:8f). **23:8**
kämparna Andra handskrifter: ”de tre”. **23:9** 1 Krön 27:4.

Och folket vände om efter Eleasar, men bara för att plundra.

¹¹ Efter honom kom Shamma, son till Age, en hararit. En gång hade filisteerna samlats i en skara vid en åker full med linsärter. Folket flydde för filisteerna,

¹² men Shamma ställde sig mitt på åkern och försvarade den och slog filisteerna. Och HERREN gav en stor seger.

¹³ En gång drog tre av de trettio främsta männen ner och kom vid skördetiden till David vid Adulams grotta, medan en skara filisteer hade slagit läger i Refaimdalen.

¹⁴ David befann sig då på borgen, medan en filisteisk utpost fanns i Betlehem.

¹⁵ David greps av längtan och sade: "Tänk om någon kunde ge mig vatten från brunnen vid Betlehems stadsport!"

¹⁶ Då bröt sig de tre hjältarna igenom filisteernas läger och öste upp vatten ur brunnen vid Betlehems stadsport och tog det och bar det till David. Men han ville inte dricka det utan hällde ut det som ett drickoffer åt HERREN.

¹⁷ Han sade: "HERRE, aldrig att jag skulle göra det där! Skulle jag dricka blodet av de män som gick ut med fara för sina liv?" Och han ville inte dricka det. Sådant gjorde de tre hjältarna.

¹⁸ Abishaj, bror till Joab, Serujas son, var den främste av tre andra. Han svängde sitt spjut över trehundra slagna och hade ett aktat namn bland de tre.

23:13 1 Sam 22:2, 2 Sam 5:18. **23:18** tre andra Andra handskrifter: "de trettio".

19 Han var mer ansedd än någon annan av de tre och blev deras befälhavare. Men upp till de tre första nådde han inte.

20 Benaja, son till Jojada från Kabseel, var en tapper man som gjorde många stordåd. Han slog de två arielerna i Moab. Det var också han som en snövädersdag steg ner och dödade lejonet i brunnen.

21 Han dödade också en egyptier, en imponerande man. Egyptiern hade ett spjut i handen, men Benaja gick ner mot honom med sin stav och ryckte spjutet ur egyptierns hand och dödade honom med hans eget spjut.

22 Sådant gjorde Benaja, Jojadas son. Han hade ett aktat namn bland de tre hjältarna.

23 Han var mer ansedd än någon av de trettio, men upp till de tre första nådde han inte. David satte honom över sin livvakt.

24 Till de trettio hörde:

Asael, Joabs bror,

Elhanan, Dodos son från Betlehem,

25 haroditen Shamma,

haroditen Elika,

26 peletiten Heles,

tekoaiten Ira, Ickeshs son,

27 anatotiten Abieser,

hushatiten Mebunnaj,

28 ahoaiten Salmon,

23:20 2 Sam 8:18, 20:23, 1 Kung 2:29f. **23:20** Benaja Betyder "Herren har byggt". Överbefälhavare under Salomos tid (1 Kung 4:4).

23:20 de två arielerna Kan syfta på två söner till en viss Ariel (så Septuaginta) eller på "lejonkrigare". **23:22** 1 Krön 27:6. **23:24** 2 Sam 2:18, 1 Krön 27:7. **23:26** 1 Krön 27:9f. **23:28** 1 Krön 27:13.

netofatiten Maharaj,
²⁹ netofatiten Heleb, Baanas son,
Ittaj, Ribajs son, från Gibea
i benjaminiternas stam,
³⁰ Benaja, en pirgatonit,
Hiddaj från Gaashs dalar,
³¹ arabatiten Abi-Albon,
barhumiten Asmavet,
³² shaalboniten Eljahba,
söner till Jashen,
Jonatan,
³³ harariten Shamma,
arariten Ahiam, Sarars son,
³⁴ Elifelet, son till Ahasbaj,
maakatitens son,
giloniten Eliam, Ahitofels son,
³⁵ Hesro från Karmel,
arabiten Paaraj,
³⁶ Jigal, Natans son, från Soba,
gaditen Bani,
³⁷ ammoniten Selek,
beerotiten Naharaj,
väpnare åt Joab, Serujas son,
³⁸ jeteriten Ira,
jeteriten Gareb,
³⁹ hetiten Uria.

Tillsammans var de trettiosju.

24

Davids folkräkning

23:30 1 Krön 27:14. **23:34** 2 Sam 15:12. **23:39** 2 Sam 11:3, 6f.
23:39 trettiosju Samtliga hjältar som nämnts i kapitlet.

¹ Åter upptändes HERRENS vrede mot Israel, och han eggade David mot dem och sade: "Gå och räkna Israel och Juda."

² Då sade kungen till Joab, befälhavaren för hans här som var med honom: "Res runt bland Israels alla stammar, från Dan till Beer-Sheba, och räkna folket så att jag får veta hur många de är."

³ Joab svarade kungen: "Må HERREN din Gud föröka folket hundrafalt mer än vad det är, och må min herre kungen få se det med egna ögon. Men varför vill min herre kungen göra det här?"

⁴ Men kungens ord stod fast mot Joab och härförarna. Och Joab och härförarna gav sig i väg på kungens uppdrag för att räkna folket i Israel.

⁵ De gick över Jordan och slog läger vid Aroer på högra sidan om staden i Gads dal mot Jaeser.

⁶ Därifrån kom de till Gilead och Tatim-Hodshis land. Sedan kom de till Dan-Jaan och vek av mot Sidon.

⁷ Därefter kom de till Tyrus befästningar och till hiveernas och kananeernas alla städer. De drog vidare till Negev i Juda, ända till Beer-Sheba.

⁸ När de hade rest runt i hela landet kom de hem efter nio månader och tjugo dagar till Jerusalem.

⁹ Och Joab meddelade kungen resultatet av

24:1 1 Krön 21:1f. **24:2** 2 Mos 30:12f, Dom 20:1. **24:2** Joab, befälhavaren Andra handskrifter: "Joab och befälhavarna".

24:2 räkna folket Folkräkningar var impopulära, eftersom de ofta förknippades med krigstjänst eller skatt (2 Mos 30:13, Luk 2:1).

24:5 5 Mos 2:36, Jos 13:16. **24:5** De gick Den beskrivna resrutten gick österut och sedan motsols runt landet. **24:6** 1 Mos 14:14, Jos 19:28.

24:6 Tatim-Hodshis land Andra handskrifter: "hetiter-nas land i riktning mot Kadesh". **24:9** 1 Krön 27:24.

folkräkningen: I Israel fanns 800 000 vapenföra män, beväpnade med svärd, och Juda män var 500 000.

Domen över Davids synd

¹⁰ Men Davids samvete slog honom när han hade räknat folket, och han sade till HERREN: "Jag har syndat svårt genom det jag har gjort. Men HERRE, förlåt nu din tjänares skuld, för jag har handlat mycket dåraktigt."

¹¹ När David steg upp på morgonen kom HERRENS ord till profeten Gad, Davids siare. Han sade:

¹² "Gå och säg till David: Så säger HERREN: Tre saker lägger jag fram för dig. Välj en av dem som jag ska göra mot dig."

¹³ Då gick Gad in till David och meddelade honom detta och sade till honom: "Ska det komma svält i ditt land i sju år? Eller ska du fly i tre månader för dina fiender medan de förföljer dig? Eller ska pest drabba ditt land i tre dagar? Bestäm nu vilket svar jag ska ge honom som har sänt mig."

¹⁴ David svarade Gad: "Jag är i svår vanda. Men låt oss falla i HERRENS hand, för hans barmhärtighet är stor. I människors hand vill jag inte falla."

¹⁵ HERREN sände då pest i Israel, från morgonen fram till den bestämda tiden, och sjuttiotusen personer av folket dog från Dan till Beer-Sheba.

24:10 2 Sam 12:13. **24:11** 1 Sam 9:9, 22:5. **24:11** Gad Betyder "lycka" (jfr 1 Mos 30:11). Hade varnat David tidigare (1 Sam 22:5).

24:13 Jer 29:17, Hes 6:11f. **24:13** sju Andra handskrifter: "tre".

24:15 1 Krön 21:14.

16 Men när ängeln räckte ut sin hand över Jerusalem för att ödelägga det, ångrade HERREN det onda och sade till ängeln som fördärvade folket: ”Det är nog! Dra tillbaka din hand.” HERRENS ängel var då vid jebusiten Araunas tröskplats.

17 Men när David fick se ängeln som slog folket sade han till HERREN: ”Det är jag som har syndat, det är jag som har gjort fel. Men dessa får, vad har de gjort? Låt din hand drabba mig och min fars hus.”

David bygger ett altare åt Herren

18 Gad kom till David samma dag och sade till honom: ”Gå och res ett altare åt HERREN på jebusiten Araunas tröskplats.”

19 David gick i väg som HERREN hade befallt genom Gad.

20 När Arauna blickade ut och fick se kungen och hans tjänare komma till honom, gick han ut och föll ner till marken på sitt ansikte för kungen.

21 Arauna sade: ”Varför kommer min herre kungen till sin tjänare?” David svarade: ”För att köpa tröskplatsen av dig och där bygga ett altare åt HERREN så att plågan upphör bland folket.”

22 Då sade Arauna till David: ”Min herre kungen får ta till sitt offer vad han önskar. Här är boskapen till brännoffer, och här är tröskvagnarna och boskapens ok till ved.

24:16 2 Mos 12:23. **24:17** 4 Mos 16:22. **24:18** Arauna Motsvarar kanske ewrine, ”herreman” på hurritiska som kan ha varit jebusiternas språk. **24:18** tröskplats Marken låg strax norr om Davids stad där templet senare restes (2 Krön 3:1).

²³ Alltsammans, o konung, ger Arauna till kungen.” Och Arauna sade till kungen: ”Må HERREN din Gud vara nådig mot dig.”

²⁴ Men kungen svarade Arauna: ”Nej, jag vill köpa det av dig till ett bestämt pris, för jag vill inte offra åt HERREN min Gud brännoffer som jag har fått för intet.” Så köpte David tröskplatsen och boskapen för femtio siklar silver.

²⁵ Och David byggde där ett altare åt HERREN och offrade brännoffer och gemenskapsoffer. Och HERREN hörde bönerna för landet, och plågan avvärdades från Israel.

24:24 femtio siklar silver Drygt ett halvt kg eller fem årslöner för arbetaren (jfr Dom 17:10). Den högre summan som nämns i 1 Krön 21:25 (600 siklar guld) gällde troligen hela markområdet, inte bara tröskplatsen. **24:25** 1 Krön 22:1, 2 Krön 3:1.

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09